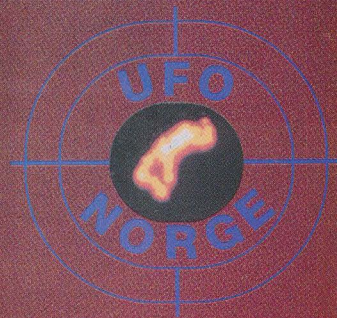

UFO

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3- 2000 19. ÅRGANG

Nærkontakt av sexy grad

RADAREN - EN DÅRLIG UFO-JEGER

KORNSIRKELEN ER SLUTTET - COLIN ANDREWS INNRØMMER FEIL
SJØORMEN I MJØSA
AUTENTISKE SPØKELSESHISTORIER

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 45,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3 2000 - 19. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon:

Ansvarlig redaktør

Morten Løken Kværnstrøm
Postboks 306 Sentrum
3502 Hønefoss
Tlf: 32 12 94 74 Mobiltlf: 932 58 643
E-post: redaktor@ufo.no
www.storyteller-press.no

Redaktør Internett

Ole Jonny Brønne
Bygdøy Alle 117 B
0273 Oslo
Tlf: 22 54 99 49
Mobiltlf: 913 19 203
Epost: ole@ufo.no

Redaksjonsråd

Redaktørene og komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff

Per Ottesen
Byreveien 95
2640 Vinstra
Tlf: 61 29 07 52
E-post: ufoper@ufo.no

Illustratør

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Mobiltlf: 951 63 337

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf: 957 01 372
E-post: mentz.kaarbo@ufo.no

Annonser

Hans Petter Blaafladt
Opplandsgt. 2
0657 Oslo
Tlf: 917 16 371

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 nummer i året.
Abonnement koster for 2000 kr. 150,-
Beløpet betales enkelt over bankgiro.
Bankgironummer: 2470 17 28862

Trykk

Horjen Libris
Avd. Trykkeri
Flekkefjord

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

UFO-NORGES Internett-sider

<http://www.ufo.no>

Copyright UFO-NORGE 2000

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

Artiklene i bladet fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling P. Strand

Informasjons og kontaktadresse

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
Postboks 124
3163 Borgheim
Tlf: 33 38 65 00 m. autom. tlf.svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf: 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no
Bankkontonummer: 2470 17 11390

Utsendelse av informasjon/abo

Frank Lie
Nordlysveien 4 C
3113 Tønsberg
Tlf: 33 32 70 84
E-post:
frank.lie@ufo.no

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6 C
7600 Levanger
Tlf: 74 08 28 02
Mobiltlf: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

Avdelinger og ledere

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf: 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Sør - representant

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafslund
Tlf: 51 55 68 74
E-post:
pr.skjold@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf: 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobiltlf: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5811 Bergen
Tlf: 55 28 01 26

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien, Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf: 69 16 96 00
Fax: 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no
Postgironummer: 0530 28 87545

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Amundrødveien 13
3142 Vestskogen
Tlf: 33 32 16 64
Mobiltlf: 957 03 467
E-post: tonsberg@ufo.no

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 510
4304 Sandnes
Tlf: 51 67 35 64
E-post: ufor@ufo.no

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf: 33 05 23 64
E-post: jq@ufo.no

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf: 69 16 83 07
E-post: afgm@ufo.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

...FRA REDAKSJONEN

Så var det oss igjen, da. Som alltid! er bladet fullt av spennende stoff fra inn og utland. Ikke bare UFO, vi byr som vanlig på noen sider mystikk også - så du riktig kan hygge deg i høstmørket!

Det bebudede portrettintervjuet med Erich von Däniken måtte gå ut. Årsaken at vi simpelthen ikke har greid å komme i kontakt med ham. Til vår unnskyldning kan vi opplyse at Orion Forlag - en av foreningens mange samarbeidspartnere - heller ikke har fått Herren i tale de siste tre månedene.

Men intervjuer blir det likevel: Odd-Gunnar Røed har snakket om sex med den brasilianske UFO-forskeren A. J. Gaevard. Arnulf Løken har vært på besøk hos en synsk healer med sterke UFO-opplevelser bak seg. De faste spaltene som Rapportnytt og Presseklipp er på plass. I nummeret forøvrig kan du lese om mystiske lysfenomen i England, om en kornsirkelegeneral som innrømmer å ha tatt feil, sjøormen i Mjøsa og mye, mye mer.

Neste UFO loves å være i postkassene deres rett før jul, slik at dere skal kunne kose dere med bladet sammen med pepperkakene, ribba, pinnekjøttet, torsken - og akevitten!

På gjensyn

Morten Løken Kværnstrøm

"La det være helt klart: Det er uhyre vanskelig å få meg til å bruke ordet fantastisk. Det som syntes fantastisk for tyve år siden, er dagens trivialiteter for meg nå."

Ole Jørgensen d.y, dekksgutt, maskinsjef, sanger, forfatter, eiendomsmagnat og internasjonal forretningsmann.

AV INNHOLDET:

- SIDE 5: NÆRKONTAKT AV SEXY GRAD**
- SIDE 7: SYNSK SPÅR UFO-INVASJON**
- SIDE 10: KØRSIRKELEN ER SLUTTET**
- SIDE 15: PRESSEKLIPP**
- SIDE 18. UFO-KONFERANSE I SAN MARINO - SISTE DEL**
- SIDE 20: RADAREN - EN DÅRLIG UFO-JEGER**
- SIDE 22: FILER'S FILES**
- SIDE 23: HVEM BESØKTE VIKERVANNET?**
- SIDE 25: LYSENE OVER LONGDENDALE**
- SIDE 27: RAPPORTNYTT**
- SIDE 30: UFO-FORSKNING I SOVJET -SISTE DEL**
- SIDE 34: SJØORMEN I MJØSA**
- SIDE 35: SPØKELSESHISTORIER SIGNERT PER OTTESEN**
- SIDE 38: NYE FELTFORSKERE I UFO-NORGE**

Hessdalen: Spennende radiosignaler

Radioastronomer fra Instituto di Radioastronomia i Bologna i Nord-Italia har i sommer overvåket de mange merkelige lysfenomenene i Hessdalen. Fire antenner ble brukt i prosjektet som varte fra midten av juli til midten av august. De ansvarlige var astronomen Massimo Teodorahi, elektroingeniøren Jader Monari og dr. Stelio Montebugnoli, som er leder av radioteleskopstasjonen The Instituto di Radioastronomia - National Council of Research (CNR) i Italia.

**Av Arnulf Løken
arnulf.loken@ufo.no**

Antennene som ble brukt i Hessdalen målte frekvenser fra 1.420 MHz ned til en ekstrem lav frekvens på 300 Hz. Forskerne sitter igjen med tre interessante signaler de vil se nærmere på:

Det ene signalet kom og gikk, eller slo seg på og av.

Det andre pulserte, og hørt ut som et helikopter når det ble omformet til lyd.

Det tredje interessante signalet holdt en hastighet som ble målt til svimlende 100.000 km/sekund (ca. 1/3 av lyshastigheten). Alle signalene var i et lavfrekvent område, mellom 3.000 - 8.000 Hz.

Når forskerne kommer tilbake til Italia, vil de lage et eget dataprogram som skal analysere signalene. De mener dermed å ha registrert noe nytt i Hessdalen, men vil ikke spekulere i hva dette er før de har analysene klare.

Antennene blir stående i Hessdalen til neste år. Da har Dr. Stelio Montebugnoli håp om å ha utviklet en «trigger», utløser, som vil starte et opptak av signalene idet de oppstår. Han vil også ha med bedre utstyr til målinger av ekstreme lave frekvenser.

Fra venstre Jader Monari, Erling Strand, Stelio Montebugnoli og Massimo Teodorahi.

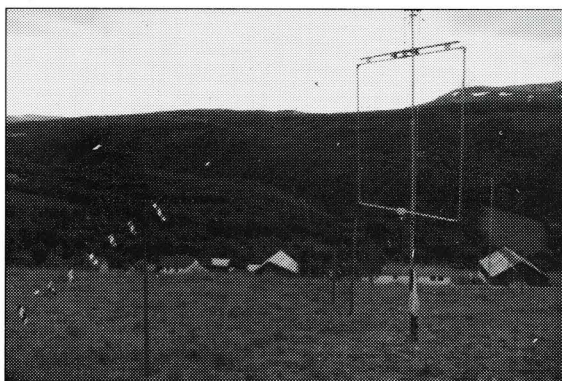
Du kan besøke CNR på Internett: www.ira.bo.cnr.it

Den automatiske målestasjonen (AMS) i Prosjekt Hessdalen har nå vært i drift siden 7. august 1998. Det er per i dag ett overvåkningskamera som er koblet til to datamaskiner. Internett-adressen er www.hessdalen.org

Prosjektleder Erling Strand forteller at de videre planene i prosjektet er å montere to kameraer til, et fargekamera og et kamera med zoom. Disse vil sannsynligvis bli plassert på forskjellige steder i dalen, slik at man får en eller flere krysspeilinger når Hessdals-

personer vitne til en merkelig observasjon i Hessdalen. De var ute på et fjellplatå på vestsiden i dalen da de ble oppmerksom på tre lysfenomen i triangelform. Observasjonen startet ca. 20° over horisonten og lysene steg til de befant seg omtrent rett over vitnene. Her stanset det lydløse fenomenet opp, for så å dreie ca. 90° med spissen mot nord. De kunne ane en svakt grå farge mot den mørke himmelen, som om det befant seg et trekantet objekt mellom lysene. Plutselig bare forsvant fenomenet foran øynene på dem.

Det ene vitnet var en av de italienske forskerne, og han var svært oppglødd - på italiensk vis - da han fortalte om denne observasjonen. Før han reiste fra Italia til Hessdalen hadde han ønsket å få se «Hessdalsfenomenet». Ønsket gikk i

fenomenet viser seg. For å forbedre bildene er det også ønskelig med ny software til datamaskinen som foretar dagobservasjoner.

Fredag 11. august kl. 00.40 var tre

oppfyllelse.

PS: Det ble ikke registrert noe fenomen på den automatiske målestasjonen den aktuelle natten.

Nærkontakt av sexy grad i Brasil

Eksklusivt intervju med A. J. Gaevard

Vi befinner oss i solvarme San Marino, sommeren 2000 og det er like før dr. A. J. Gaevard setter seg i leiebilen for å feriere seg gjennom Italia. Ved et frokostbord på hotellet forteller A.J. om seg selv, sitt arbeid og de særegne tilfellene av seksuelle nærkontakter Brasil hittil er alene om å kunne vise frem.

**Av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no**

- Vi har hatt et stabilt marked i Brasil i mange år, forteller A.J., (Uttales ei djei, like kjent blant ufologer som O.J. Simpson er blant tv-tittere) - og vi har gitt ut tidsskriftet vårt, UFO (fint navn), det eneste ufomagasin i Brasil, i 16 år. I disse årene har vi knyttet til oss så mange som 300 ufoforskere.

- I USA for eksempel, er UFO-miljøet veldig splittet, i Italia hvor vi befinner oss nå er det tre forskjellige store grupperinger. I Brasil er det kun oss. Den største fordelen med dette er at hvis noe hender i Brasil, uansett hvor i landet, vet vi det med en gang. Ingen ting går tapt til andre, slik som i USA, England og stort sett alle andre land.

A.J. er i slutten av 30-årene, stor og litt rund i formen. Hans noe røffe og litt uortodokse engelsk er selvlært fra bunnen av, som følge av et ustoppelig ønske om å være litt amerikansk. Han har i voksen alder også bodd noen år i USA. Han prater med stor selvtilit og kjenner sitt domene, han er av typen du liker fra første stund.

- Du fortalte meg tidligere at du er en velutdannet mann innen kjemi, hvordan kommer utdannelsen med i UFO-forskningen?

- Ja, men jeg tok aldri eksamen, jeg var innom mange beslektede emner

under disse studiene, men avsluttet ikke. Ufologien var og er min store pasjon og jeg føler at studiene mine har gjort meg til en bedre forsker på dette feltet. De har gitt meg en meget sterk vitenskapelig basis og en sterkt utviklet sunn fornuft vil jeg si.

- I tillegg må man som ufoforsker ha et meget åpent sinn. Vitenskapen kan i dag ikke gi svarene på alt men det er viktig å benytte vitenskapelige metoder og virkemidler for å undersøke og evaluere UFO-saker.

- La oss ta et landingstilfelle. Du kan finne elementer av fysikk, kjemi, biologi, geologi og så videre. Du kan låne vitenskapelige metoder. Men det er så langt du kan gå, etter min mening, for å prøve å forstå ufosaken, som er så komplekst og intrikat sammensatt, må du ha et meget åpent sinn.

NÆRKONTAKTER MED SEKSUELT TILSNITT

- Du fortalte i ditt foredrag her i San Marino om en mengde landingssaker og nærkontakter av både tredje og fjerde grad, og ikke minst nærkontakter med seksuelt snitt. Vi hører sjelden eller aldri om slike saker fra andre land, hvorfor er det så mye av dette i Brasil?

- Vi har veldig mange slike saker, og

disse sakene skjer virkelig! Det er ikke noe vi kan ignorere. Jeg vet ikke hvorfor det er slik, om det dreier seg om formering eller hva. Jeg tror ikke de er i flertall. Et stort antall saker dreier seg om at kvinner blir fratatt egg og at menn blir tømt for sæd. Men i et mindre antall saker har det faktisk skjedd seksuell utfoldelse.

- I din presentasjon var samtlige av de seksuelt utnyttede menn. Har du noen historier der kvinner har vært utsatt for seksuell kontakt?

- Ja, vi har noen, men jeg har ikke vært i stand til å få disse bekreftet ennå, bortsett fra ett tilfelle, som hendte med en kvinne i Rio de Janeiro. Jeg unngikk å fortelle noe om dette tilfelle her da jeg, selv om vi mye bekreftelser i saken, føler vi må ha flere detaljer spikret i saken før vi offentliggjør den. Men jeg vet ærlig talt ikke hvorfor det er mer menn enn kvinner som blir utsatt for dette.

Vi finner her ut i fellesskap at kvinner i USA og Europa er langt mer representert i nærkontakter generelt enn kvinner fra Brasil og resten av Sør-Amerika, og er ikke fremmed for tanken at det kan være kvinnefrigjøringen som har kommet vesentlig lenger i våre strøk som kan være årsaken til at disse lettere står fram i forhold til i Brasil og de omkringliggende land.

A.J. nevner spesielt frykten for ektemennene hvis de prøver å forklare et seksuelt overgrep av den type natur.

- Det kan være alle typer vesener involvert i saker der sperm og egg fjernes, mens det i saker med seksuelt tilsnitt alltid er vesener, akkurat som oss. Noen ganger har menn fortalt at kvinnen de hadde sex med var en del høyere enn hva som er normalt hos oss. I ett tilfelle hadde kvinnen sølvfarget hår, i et annet, rosa. Hudfargen kan også variere utover det som er normalt hos oss. Også sorte øyne har vært rapportert.

- La meg utdype en ting. Det er viktig å ha klarhet i følgende. Disse hendelsene innebar ingen seksuell glede for de involverte menneskene. De følte ingen seksuell opphisselse. Livredde som de var, var vel sex noe av det siste de tenkte på. Likevel hadde de ikke noe valg når kvinnen nærmet seg og så dem hypnotisk, dypt inn i øynene. Reaksjonen var mekanisk og det var

ingen følelser. De av mennene som forsøkte å kysse damen eller ta henne på brystene, ble bestemt avvist. Her gjaldt kun en ting, trekke ut mannens sæd for reproduksjon, ingen følelser, ingen stemning.

- Andre saker som er spesielle for Brasil er menneskelige mutilasjoner. Dette har vi kun hørt om angående kveg tidligere. Hva er din oppfatning av disse tilfellene?

- Vi har et ti år gammelt tilfelle der et menneske er funnet ved et reservoar i denne tilstanden. Oppfatningen var i starten at dette dreide seg om et abductiontilfelle. Jeg tror personlig det dreier seg om et mord, der offeret er dumpet og senere spist av meget små vannrotter, som har etterlatt sår som til forveksling ligner på mutilasjonene vi kjenner fra kveg. De går inn i den døde og spiser fra innsiden, derfor de spesielle sårene.

Her måtte A.J. hive seg i bilen som allerede hadde ventet i lengste laget på ham. Han lovet å sende engelske sammendrag av de mest spesielle sakene vi her har nevnt av omtale. Forresten, A.J. står for Ademar Josè. Jeg tror vi fortsetter å kalle ham A.J. Og i neste nummer vil vi forhåpentlig kunne presentere en eller to av disse spesielle sakene vi her har picket litt i.

Norsk Korn sirkelgruppe

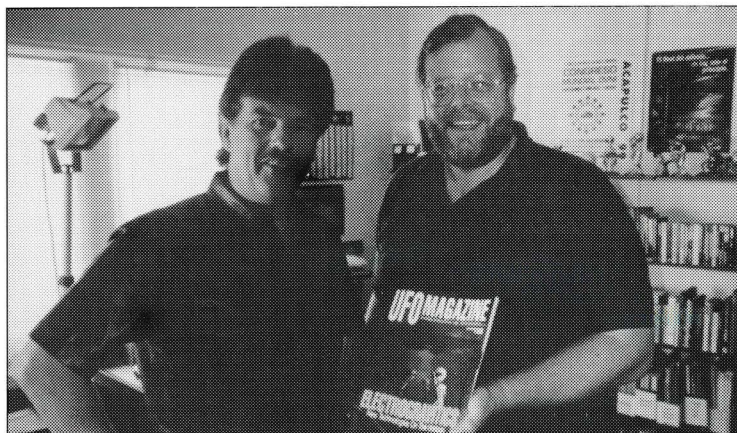
Norge har fått sin korn sirkelgruppe. Gruppen ledes av Eva Brekkestø og den har til formål å registrere alle sirkler i Norge.

Norsk Korn sirkelgruppe legger ikke opp til å gi forklaringer på fenomenet, men ser klart fordelen i å kartlegge det som måtte forekomme av slike sirkler i vårt langstrakte land.

De som vil lese mer om denne nystartede gruppen, eller har informasjon om slike sirkler kan slå opp på websiden :

www.kornsirkler.no

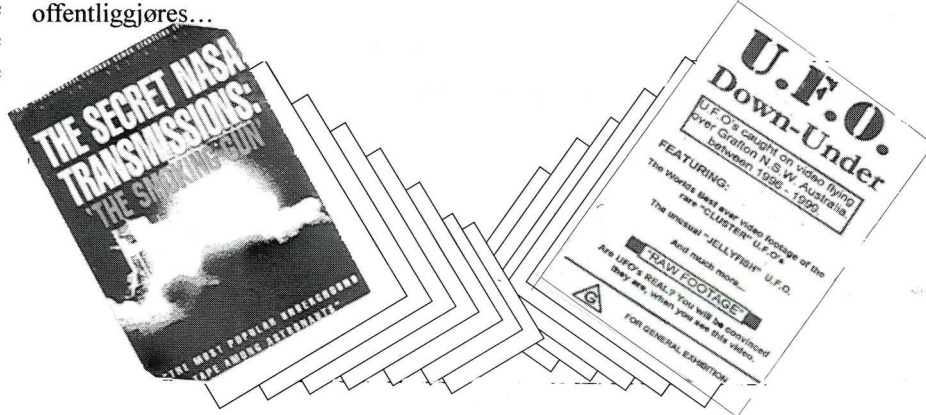
Der finnes også muligheten til å sende meldinger til gruppen.

I 1986 fikk Graham Birdsall og Philip Mantle, den gang samlet i YUFOS (Yorkshire UFO Society) besøk av en ung mann fra Norge som skulle holde sitt første foredrag i England. Siden den gang har det blitt mange foredrag i vårt naboland i vest og i år møttes de tre igjen til et møte i UFO-Magazines kontor i Ilkley, like utenfor Leeds. Det var det første møtet på 14 år mellom Graham Birdsall (til høyre) og Odd-Gunnar Røed

En av grunnene til møtet var å ta med hjem noen eksemplarer av en video som internasjonalt selger meget godt. Det er filmer gjort av astronauter og kosmonauter, og de inneholder forskjellige former for lyskuler som ikke tidligere er oppdaget. Filmen heter "The Smoking Gun" og det påstås at astronautene selv ser denne filmen med stor interesse.

Filmen er produsert i år og viser flere typer lys som ikke lar seg forklare som kjente fenomener. Kan det være det første bevis for utenomjordisk liv? De er kalt Fenomen 1 og Fenomen 2 av mannen som har brukt flere år med å ta ned og logge inn flere tusen timer med NASAs romfergesignaler. Det beste av dette materialet kan nå offentliggjøres...

I tillegg vil vi lage litt forhåndsreklame på en film vi er i ferd med å ta inn fra Australia. Den er kalt UFO Down-Under, og viser UFOer fanget på video over Grafton, Australia. Den inneholder verdens beste opptak av en såkalt klase av UFOer og en uvanlig "brennmanet" type UFO, pluss mye mer.

Denne videoen er laget av Barry Taylor, som har tilbragt hundrevis av timer ute med sitt kamera i påvente av at noe skulle skje i de områdene som ble hjemsokt av disse flygende merkverdighetene.

Filmene kan bestilles fra:

UFO-Norge
Postboks 124 3163 Borgheim

Tel: 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68
e-post: odd.gunnar.roed@ufo.no
Bankgiro: 1470 17 11390

The Smoking Gun (90 min.) kr. 250.-
UFO Down Under (50 min.) kr. 200.-
(Filmene har ikke norsk tekst)

UFO 3 - 2000

SYNSK SPÅR UFO- INVASJON I NORGE

I forbindelse med at Jan Olav Dolmen Larsen rapporterte om et flygende objekt over Verdal (se rapportnytt i UFO nr. 2 -2000), kom det frem at han hadde hatt mange UFO-opplevelser. Videre viste det seg han har meget spesielle evner - han er synsk, healer og kan «se» de døde.

**Av Arnulf Løken
arnulf@ufo.no**

Navn: Jan Olav Dolmen Larsen.
Alder: 34 år.
Yrke: Sveiser/platearbeider.
Sivil status: Samboer med to barn.
Bosted: Verdal i Nord-Trøndelag.

Vi lar ham selv fortelle:

“Allerede da jeg var omtrent fem år gammel hadde jeg en spesiell opplevelse. Etter at jeg hadde lagt meg en kveld, hørte jeg det banke på døra i gangen. Inn på soverommet kom 5-6 menneskeskikkelser. De var gråaktige, hadde «usynlig» ansikt, og var på størrelse med en normalt stor person. Etter at alle hadde kommet inn i rommet, ville de ha meg med. Jeg ble selvsagt redd, og kjempet fysisk i mot. Til slutt gav de opp, og forsvant.

Jeg kalte skikkelsene for «klosettpapirmennene», og nevnte denne episoden for mine foreldre. De undret seg over at jeg var så opphengt i denne episoden.

I 1975, som 9-åring, hadde jeg en annen spesiell opplevelse. Vi bodde i Mo i Rana, og jeg hadde fått låne en sykkel og syklet sammen med en kamerat. Etter noen runder utenfor huset syklet vi nedover en bratt bakke som løp ut på E6. Frambremsen fungerte ikke, og det sørgelige var at pedalen kom litt for høyt til at bakkbremsen fungerte skikkelig. Imot krysset kom en lastebil. Kollisjonen var uunngåelig - men så skjedde det noe merkelig. I brøkdelen av et sekund før det smalt ble jeg og sykkelen vridd til høyre, i samme retning som lastebilen kjørte, slik at jeg ble hengende med venstre arm over sidelemmen på

lasteplanet mens jeg ennå satt på sykkelen. Bortsett fra noen skrubbsår, ble jeg ikke skadet.

Senere har jeg opplevd lignende ting, og ganske tidlig ante jeg at jeg må ha en hjelpende hånd, eller skal vi si «noe», som beskytter meg.

Jeg ble mobbet en del da jeg bodde i Mo. Denne mobbingen gjorde meg på en måte sterk, noe jeg kanskje trenger videre i livet, særlig når jeg står fram og forteller om mine UFO-opplevelser. Det er ikke alle som er like hyggelige mot dem som vil fortelle om det de har opplevd.

Vi flyttet i alle fall fra Mo til Verdal i 1981. Jeg startet på Bakketun Folkehøyskole som er en kristen skole. Hele livet har jeg hatt min barnetro.

På denne tiden fikk jeg også på en måte forståelse av det uforklarlige rundt oss. Noen kaller det åndelig eller kristelig nærvær, men jeg vet ikke helt hvordan jeg skal forklare det. Mange små hendelser har skjedd som jeg senere har oppdagat lærte meg å gjøre det rette.

UFO-opplevelser er muligens også en del av dette, for jeg har alltid vært interessert i emnet. Vet ikke helt hvorfor, men det har vært der som en del av alle andre ting.

Jeg må nevne et foredrag Bakketun Folkehøyskole arrangerte en gang. Det ble ledet av en prest fra Levanger som

het Moen. I løpet av foredraget kom han inn på forskjellige UFO-hendelser.

- De er en del av Guds Rike, mente Moen. Den uttalelsen har brent seg fast i hukommelsen min.

HEALING

På begynnelsen av 90-tallet ble fornemmelsen av at jeg kunne «hjelpe» andre mennesker sterkere og sterkere. I 1995 var Svein Magne Pedersen en gang med i Lønning Direkte på TV2. Pedersen var healer. Noe senere samme år ble det arrangert et healer-seminar på Levanger. Det var en mann som het Nordfjæran som ledet seminaret sammen med et par andre. På dette seminaret følte jeg at noe skjedde. Jeg reiste meg opp blant tilhørerne og sa at hvis jeg hadde slike evner, ville jeg hjelpe andre mennesker.

Etter møtet på Levanger turte jeg å prøve healing på andre mennesker enn dem jeg kjente fra før. Nå har jeg drevet med healing i fire og et halvt år.

Jeg skal prøve å forklare hvordan «kraften» virker:

Den kommer på en måte inn i hodet mitt før den sprer seg til hele kroppen slik at denne blir «ladet opp». Ansiktet føles numment. «Kraften» blir overført til mottageren for det meste gjennom hendene, men jeg kan også fjernheale over telefon. Enkelte ganger går det så mye «kraft» gjennom meg at jeg blir helt

utslått. Da må jeg sette meg å hvile.

Jeg kan nevne en opplevelse:

Det kom to damer til meg en gang. Den ene hadde smerter i skulder og nakken, mens den andre hadde angst. Mens jeg jobbet med henne, ble «kraften» så sterk at vi begge så forskjellige farger foran oss. Kan ikke forklare dette nærmere, men venninnen som var med fortalte senere at jeg skalv over hele kroppen, og tårene rant nedover kinnene mine. Etter healingen var jeg helt utkjørt, og satt flere minutter i en stol for å ta meg igjen.

De sterke fargene har jeg også opplevd både før og etter denne hendelsen.

Dessverre er det enkelte jeg ikke kan hjelpe, men hovedsaken er at de fleste blir bra. Det rare er at med det samme jeg ser de som oppsøker meg, så vet jeg om denne kan få hjelp eller ikke. Jeg har alltid undret meg over hvor den helbredende kraften kommer fra. Selv mener jeg det er en kraft fra Gud.

UFO-MANNEN

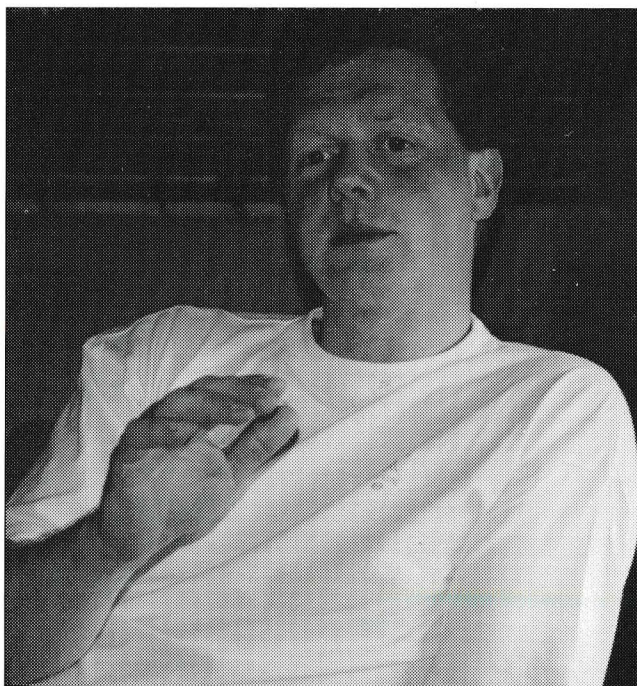
Jeg har også hatt flere opplevelser der UFOer har spilt en stor rolle.

Den merkeligste hendelsen fant sted i oktober 1998. Jeg og samboeren hadde kranglet. Om natten fikk jeg ikke sove. Da dette merkelige startet lå jeg på magen i senga. Plutselig hørte jeg en høyfrekvent, summende lyd i rommet. Jeg følte at «noe» var i soverommet, men klarte ikke å snu meg over på ryggen. Det neste som hendte var at jeg kjente et stikk nederst i ryggen. En varm følelse bredte seg oppover ryggraden og nedover beina. Etter noen sekunder lettet baken fra senga, deretter beina og til slutt svedde hele kroppen i løse lufta.

Jeg kunne nå se ned på senga under meg. Plutselig ble jeg snudd rundt med fjeset mot taket. Jeg steg helt opp til taket, fortsatte rett igjennom dette og ut av huset. På utsiden av huset fikk jeg se et stort, rundt UFO som svedde like over garasjen. Denne kunne ha vært oppimot 50 meter i diameter, tenker jeg.

Hele tiden hadde jeg «noe eller noen» på min venstre side. Jeg klarte ikke å se hva dette var. Dette «noe» førte meg så mot UFOet, og jeg husker ikke mer før jeg var inne i farkosten.

Der inne var det større enn jeg hadde forestilt meg etter diameteren utvendig,

Øynene var sorte og mandelformede. De var ikke store, på langt nær så store som øynene på disse «Aliens-figurene» vi ser i reklamefilmer og på plakater.

Vi pratet ikke. Jeg fikk vite forskjellige ting telepatiske. Noe skulle skje, men jeg vet ikke når. Jeg sitter igjen med en følelse av at jeg får vite det når tiden er inne. Jeg fikk også for meg at jeg ikke skulle prate med noen om det jeg fikk vite. Det er kanskje derfor jeg bare delvis husker det som ble formidlet.

mye større. Det var mange stoler i en stor sal. Det lignet faktisk et auditorium. Oppe på den ene veggen var det flere svarte «glugger», omtrent som bakerste vegg i en kinosal. Det virket som om det var et rom på baksiden. Jeg kunne se

Jeg kunne ikke huske noe mer før jeg ble lagt forsiktig tilbake i sengen, på ryggen. Gradvis forsvant den rare følelsen av at noen var i rommet sammen med meg. Forsvant gjorde også den høyfrekvente lyden. Jeg kan ennå huske

Ved treet i bakgrunnen svedde UFOet som Dolmen Larsen gikk inn i.

skikkelser bak «gluggene». Da kom det en skikkelse gående mot meg fra disse «gluggene». Han var ganske høy, omtrent som meg. Han hadde hvit hud, mye lysere enn oss mennesker. Fingrene var nesten dobbelt så lange som våre, men jeg husker ikke hvor mange det var.

jeg strakte hånden i været og sa:

- Takk for turen!

Jeg følte meg veldig trøtt og sovnet momentant.

Dagen etter hadde jeg vondt i ryggen der jeg kjente stikket kvelden før. Etter denne opplevelsen sitter jeg igjen med

den følelsen at vi får flere UFO-observasjoner i tiden fremover. Aktiviteten vil øke. Noe annet jeg tror at det er meningen at jeg skal formidle, er en advarsel om at vi ikke må legge så stor vekt på det materielle jaget. Vi må bry oss mer om hverandre.

Vi vil i tiden fremover få flere psykiske og statiske lidelser som et resultat av alt stresset og det materielle jaget vi pålegger oss selv.

En annen episode skjedde i 1998 da jeg satt i verktøyburet på jobben. Det var

sammen og pratet om UFO-opplevelser. Denne kulden komme også når jeg føler nærvær fra døde mennesker. Kulden fra «sjelene» er ikke så kald som når det snakkes om UFO. I våken tilstand kan jeg ikke se disse «sjelene», men jeg fornemmer dem på grunn av kuldedraget. Når jeg lurar på hvem det kan være, kommer svaret like raskt som jeg har tenkt tanken.

Når jeg sover kan jeg «se» hvem den døde er. De fleste døde er forsvunnet fordi deres gjenlevende familie sørger over

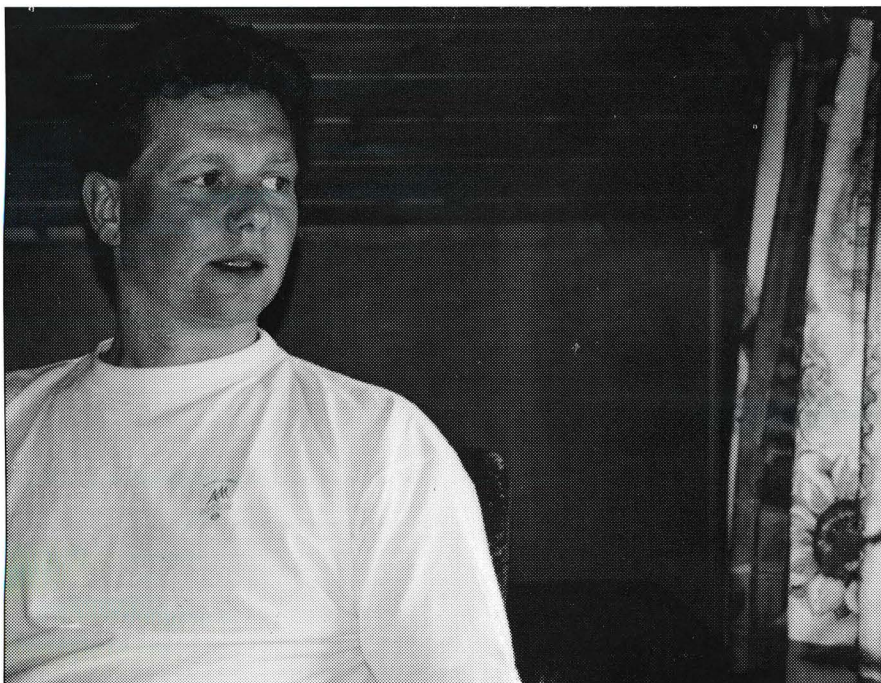
altså jeg drømmer det som skal skje. Noen få ganger «ser» jeg også i våken tilstand, men dette er mer sjelden.

Det kan gå fra to til seks måneder fra jeg «ser» en ting til det slår til. Dette har gjentatt seg mange ganger.

TING VIL SKJE

Til slutt vil jeg si noe i forbindelse med UFO-observasjonen min fra Aker Verdal fredag 24. mars. Mens jeg stod ute på lagerplassen denne kvelden og betraktet UFOet som svedde inn og ut av skyen over Verdal, følte jeg en veldig sterk «energi» mot kroppen. Jeg ble helt «utmattet» i føttene, følte meg lamslått.

Samtidig kom denne «intuisjonen» om at vi vil få oppleve flere UFO-observasjoner, og at noe skal «skje» en gang i nærmeste fremtid. Hva som skal «skje», vet jeg ikke ennå.

REDAKTØRENS KOMMENTAR:

Det siste avsnittet i intervjuet, varselet om «at noe skal komme», sammenfaller med andre utsagn fra såvel nåtidens UFO-profeter, som overleveringer fra tidligere tider i form av sagn.

I forbindelse med den store UFO-konferansen i vinter, sa herr Däniken i et intervju at vi (jordens små) veldig snart skulle få bevisene for at det var liv i verdensrommet. Underforstått at hans teorier om at jorden en gang har hatt besøk av «gudene» der oppe fra, stemmer.

Vi har også Atle Johan Lein som forkynner det samme. Dog mer forvirret, og tidfestet til 2047, om jeg ikke husker feil.

Mer spennende enn sistnevntes proklamasjon, er våre norske sagn. Ifølge den synske helbrederen Storeknut, som virket i forrige århundre, skal Jotunheimen åpenbare hemmeligheten «fra oven». Det siste meget fritt sitert etter hukommelsen. Hans forutsigelser kan tolkes på mange måter - men det stemmer med andre historier fra gamle dager. Storeknut spådde forøvrig Marcello Haugens komme. «Etter meg kommer det en som er større, uttalte gubben. Og fikk i det minste rett i det...

Red.

sommer og godt og varmt. Jeg satt og leste i Norsk Ukeblad om Astrid Rian fra Trondheim og hennes underlige UFO-opplevelse fra Rikshospitalet i Trondheim i 1997. Gradvis ble rommet jeg satt i kaldere og kaldere. Det begynte å prikke i fingertuppene, og hendene mine ble iskalde. Til slutt var hele kroppen min iskald.

SER DE DØDE

Da fikk jeg denne følelsen av at «noe» var sammen med meg inne i verktøyburet. Seansen varte i ca. 15 minutter før det ga seg.

Siden har kulden og prikkingen i fingertuppene fulgt meg når jeg snakker om UFO-fenomen. Jeg har lært meg at jeg faktisk kan fremkalle denne kulden, eller slå den «på» og «av». Et par ganger har enkeltpersoner blitt svært redde av den kuldefølelsen når vi har sittet

dem. Den dodes «sjel» vil ikke forlate denne verden fordi deres egne har det vondt i sorgen.

En gang kom en avdød sambygding til meg i drømme. Han var død på en tragisk måte, og familien tok det svært hardt. «Sjelen» var forsvunnet over at han ikke fikk formidlet at han hadde det bra. Han ønsket å fortelle sine egne at «han var i live, men i en annen tilstand». I flere dager kom «sjelen» til meg for å prøve å formidle noe til sine gjenlevende familie. Jeg sa til ham at han måtte søke mot lyset, ellers ville han ikke finne veien. Jeg tror han fant veien til slutt, for jeg «så» ham ikke mer.

Flere ganger opp gjennom årene har jeg hatt visjoner eller syn om fremtiden. «Synet» kan dreie seg om enkeltpersoner eller spesielle ting som skal skje, og de fleste har stemt.

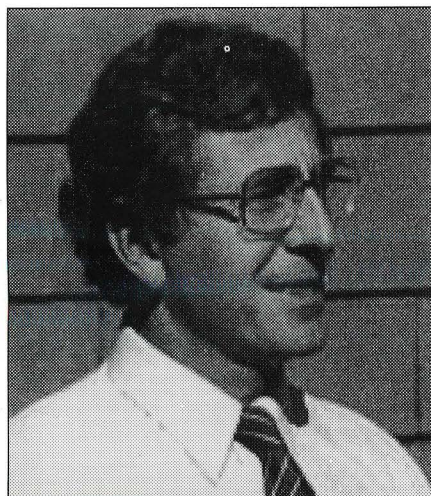
Stort sett kommer synet når jeg sover,

KORNSIRKELEN ER SLUTTET

Onsdag 9. august i år kunngjorde verdens mest omtalte kornsirkelgeneral at teoriene han tidligere har forkynt sannsynligvis ikke er riktige. Etter mange bøker og nitid studering av tusenvis av sirkler er «kornsirkelen» sluttet og Colin Andrews tilbake der han startet.

Av Colin Andrews

**Oversatt av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no**

Colin Andrews. Inntil 9. august i år var han kornsirklenes høye beskytter og talsmann.

Onsdag den 9. august i år annonserte jeg på landsdekkende tv og radio resultatene av en pågående undersøkelse rundt fenomenet kornsirkler. For fire år siden startet jeg arbeidet med målinger av Jordens magnetfelt i og rundt slike sirkler. Prosjektet ble startet som følge av flere rapporter om unormale magnetiske fenomener, som roterende kompassnåler inne i kornsirklene (også selvopplevd på 80-tallet), uvanlige feil på elektroniske instrumenter og støy på radiofrekvenser. Prosjektet konsentrerte seg om funnene fra en tyskbasert undersøkelse fra tidlig 90-tall.

blir involvert i det øyeblikket formasjonene blir skapt, eller det kan være effekten av en magnetisk rest fra samme øyeblikk.

Teorien jeg har utviklet og som jeg kommer til å fortsette et vitenskapelig arbeide rundt, er at den magnetiske fluksen som er involvert skaper en elektrisk strøm som påvirker vekstene. Spørsmålet om hva som forårsaker disse magnetiske fluksene gjenstår imidlertid. En fullstendig teknisk rapport rundt mine funn er under forberedelse.

I flere år har jeg vært klar over den voksende mengde av menneskelagde

kreasjoner. På midten av 90-tallet ble jeg forevist privilegert materiale av en BBC-journalist som i to år hadde jobbet i det skjulte rundt Dave Chorley og Doug Bowers (vi husker vel alle Doug & Daves tau-og-planke-tråkk på Dagsrevyen på den tiden, overs. anm.), i et forsøk på å slå fast sannheten rundt deres krav om at de sto bak alle kornsirklene på den tiden.

MENNESKET BAK 80 PROSENT AV ALLE KORNSIRKLER

Jeg ble vist mange brev, postet av Doug & Dave hvor de hadde tegnet opp mønstre de hadde planer om å lage i Hampshire og Wiltshire, sammen med datoene og stedene de hadde tenkt å lage dem. På noen av konvoluttene hadde de laget skisser av de planlagte designene og plassert frimerket over det slik at det dekket deler av tegningen. På denne måten ble de datostemplet av The Royal Mail (Den Kongelige Post).

Disse mønstrene dukket opp, som de hadde blitt erklært. Uvitende ble Doug & Dave filmet av BBC-journalisten mens de trakk sirkler. I de påfølgende ukene ble flere sirkelmakere sporet opp og også deres innsats i åkrene ble filmet. Jeg ville først ikke tro bevisene som ble forelagt meg, som andre nå antakelig ikke vil tro meg. For å tilfredsstille min egen trang til ærlig forskning begynte jeg mine egne undersøkelser. Jeg vil her og nå foreslå at de som ikke liker mine konklusjoner undersøker falske sirkler selv, i stedet for å klamre seg til argumentet om at de ikke kan være laget av mennesker. I 1997 fikk jeg en video som viste en formasjon ved Oliver's Castle i det den ble laget av lysende kuler. Selv om jeg ville tro at dette var ekte, var det ting som ikke stemte og jeg hyrte en privatdetektiv til å samle løse ender. Resultatet ble et ugjendrivelig bevis for at videoen og formasjonen var juks fra ende til annen.

Peter Sorenson, som drev sin egen etterforskning på samme sak, kom til samme konklusjon. I løpet av 1999 startet jeg opp et annet spesialprosjekt på temaet menneskelagde kornsirkler. Forskingen inneholdt detektivarbeide, på-plassen-undersøkelser, fysiske bevis, luftfotografier, personlige erfaringer, informasjon fra media som har betalt personer for å lage formasjoner til kommende tv-program og fra forskere

som arbeidet i skjul. Resultatene så langt er tilstrekkelige for å slå fast at rundt 80% av alle kornsirkler er laget av mennesker. På den annen side betyr det også at 20% blitt til uten menneskelig hjelp. En håndfull av disse 20 prosentene viste også den nyoppdagede magnetiske profilen (alle disse var enkle sirkler). Noen av de filmede bevisene vil bli vist i et kommende Channel Four program og en BBC-dokumentar beregnet tidlig neste år. Det siste vil også bli vist på BBC2 og amerikansk tv. Det bør understrekes at INGEN BEVIS for menneskelig medvirkning ble funnet i 20% av sirkelformasjonene. Disse undersøkelsene er utført i England og referer derfor kun til situasjonen i England.

HVORFOR GJORDE JEG DETTE OFFENTLIG NÅ?

Siden jeg sto fram med denne offentliggjøringen har det meldt seg vitenskapsmenn fra flere land med stor interesse. Jeg har allerede akseptert en invitasjon om å presentere mine funn i

Moskva i mars neste år.

Jeg har mottatt kritikk fra kornsirkelgrupper fordi jeg har offentliggjort denne informasjonen før jeg hadde vitenskapelig backup overfor mine magnetiske resultater. Jeg gjorde dette for å gi forskningen en mulighet til å kjenne til dette og derigjennom skaffe resultater. Hovedgrunnen til offentliggjøringen er imidlertid ansvarsfølelsen jeg føler etter å ha vært den ledende autoriteten rundt dette fenomenet gjennom de siste 17 årene. Temaet har blitt presentert og presset regjeringer, vitenskapsmenn, den kongelige britiske familie, innbyggere i mange land, individuelle søkere av sannhet og religioner. Med denne type hendelser er sannferdigheten hos seg selv og andre det viktigste for alle forskere. Tendensen har i den senere tid dessverre gått i retning av at alle kornsirkelformasjoner fremstilles som ekte. Jeg har bevis for dette er feil og jeg må understøtte dette. Den fulle bevismengden vil finnes i rapporten som skal utgis i løpet av høsten. Alle som er

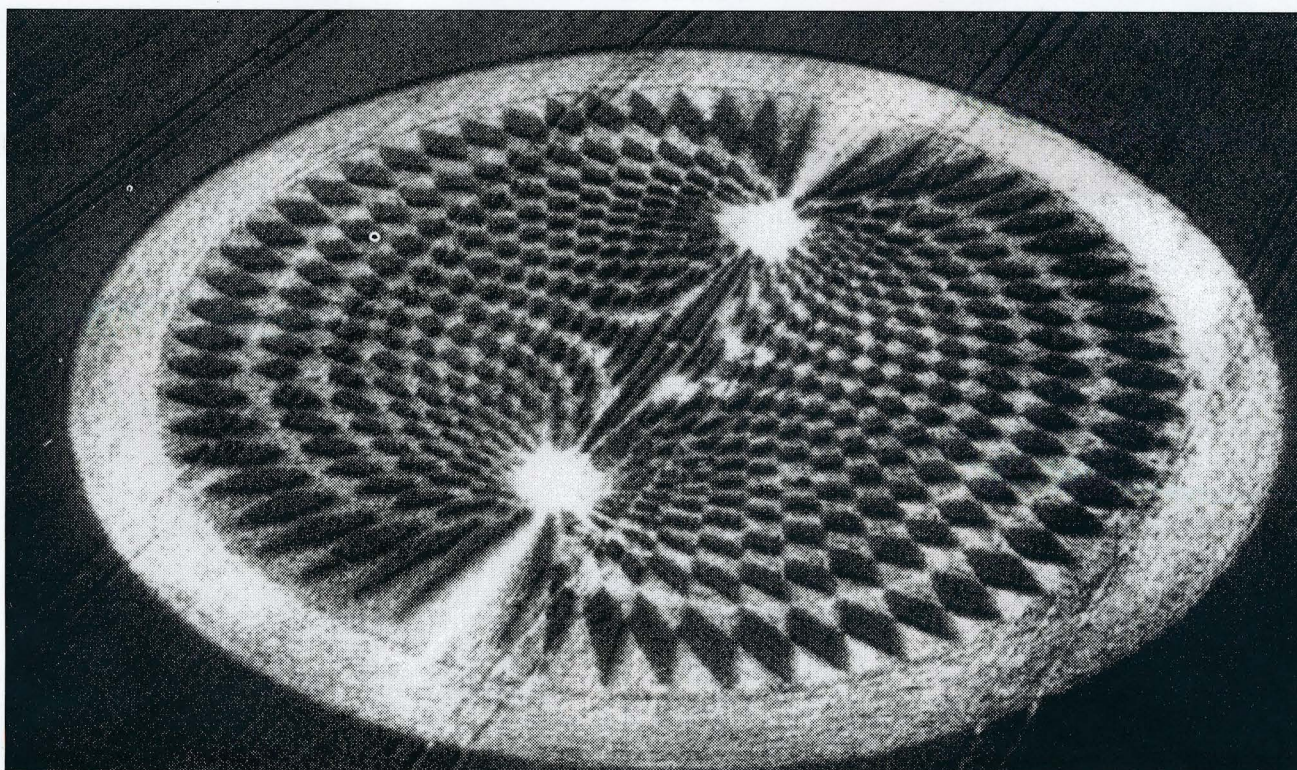
uenige i denne er velkommen til å bidra med sine egne bevis i debatten.

Jeg skulle ønske jeg kunne si at jeg tar feil.

Jeg tror disse oppdagelsene vil tillate et pust av ærlig, frisk vinddrag gjennom dette temaet og at publikum vil ønske det velkommen. Vitenskapen har allerede vist at de setter pris på ærligheten gjennom de mange e-postene og brevene jeg har mottatt fra kolleger rundt om i verden. Vi skulle alle føle oss bedre til mote ved å avsløre kornsirklene for hva de er – juks og/eller kunst. Jeg har ingen horn i siden til noen. Jeg satte i gang med undersøkelser av disse sirkelene for 17 år siden og uken rundt denne offentliggjøringen har vært meget spennende og har vist et mangfoldig engasjement og en undersøkelsestrang som mangler sidestykke gjennom de fleste av disse årene.

For dere som har lyttet med et åpent sinn, selv om mine synspunkter ikke faller overens med deres – tusen takk!

Colin Andrews

I denne kornsirkelen ble Colin Andrews intervjuet av BBC TV så sent som den 22 juli i år. Sirkelen ble oppdaget på et hvete-jorde ved Avebury Trusoe i Wiltshire. Knappe to uker senere innrømmet Andrews i denne artikkelen at han mistenker at de fleste piktogrammene - kornsirklene - har oppstått med menneskelig hjelp. Foto: Steve Alexander.

- Vi lagde sirkelen

Da en kornsirkel ble oppdaget i Harplinge ca. 12 km. nordvest for Halmstad i Sverige den 17. juli 1993, ble det starten på et kornsirkelhysteri i Sverige. Hele tolv sirkler oppstod denne sommeren, som er betegnet som den første «sirkelsommeren» i vårt naboland. Men bak sirkelen sto seks venner som hadde kommet på ideen under en fest.

Av Clas Svahn

Regnet faller og vinden sliter i trærne utenfor bonden Olle Johanssons vindu da vi treffes. Noen kilometer nordover ligger rugåkeren der Harplingesirkelen oppstod, en natt for syv år siden. Vi sitter sammen med Patrik Persson, dataingeniør og doktorand ved Lunds universitet. Patrik hevder at det var han og hans fem kamerater som trampet opp den 14, 85 meter store sirkelen.

Harpingesirkelen ble oppdaget ved femtiden om ettermiddagen den 17. juli. Men det skulle gå enda noen dager før massemedia invaderte plassen. Den 26 juli kom de - og forårsaket en enorm interesse for sirkelen. Den 27. brukte kveldsavisen Idag hele forsiden til sirkelen. «Mystiske cirkler i Harplinge kan vara spår av flygande tefat». Artikler i en lang rekke aviser, radio- og TV-innslag kom slag i slag de påfølgende dagene. Overskriftene var sensasjonelle: «Mystisk cirkel på åker kan vara spår av UFO», «Varelser från rymden på besök?», «Slagruteman kan ha löst gåtan med mystiska cirkeln».

Forklaringen var som så ofte mye enklere.

Patrik Persson forteller at ideen om å lage sirkelen dukket opp under et tyveårs-lag i Harplinge. En gang mellom to og tre om natten bega seks av deltakerne seg ut i åkeren. Det var fremdeles mørkt. Først klokken fire ventet guttene, alle i tyveårene, at det skulle gry av dag.

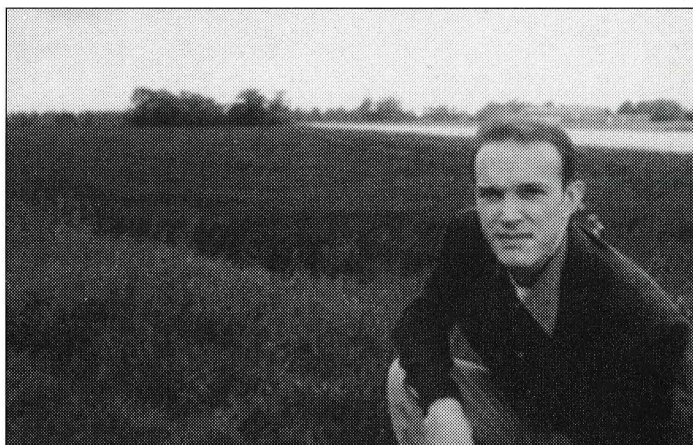
- Tanken var at vi skulle lage en sirkel for å se hva reaksjonen ville bli, og hva ekspertene kom til å si, forteller Patrik

Persson. - Ingen av oss var helt edru, så valget av sted skjedde vel vilkårlig. Åkeren lå ganske enkelt nær huset der festen pågikk.

Utrustet med en planke og en klessnor byttet mennene på å presse ned rugen med bredsiden av planken. En holdt vakt ved veien.

- Vi beveget oss forsiktig i åkeren, så

Patrik Persson - kornsirkelmaker

varsomt vi kunne i alle fall. Etterpå fikk vi han som sto vakt til å ringe Expressen, men de forsto med en gang at det var tull, husker Patrik Persson.

- Hva tenkte dere etterpå, etter at det ble så mye oppstuss?

- Jeg ble litt skremt. Etter omtrent en uke kom nyheten på førstesiden av Hallands-Posten. Det var innslag på riksradioen, og snart sto det om sirkelen alle aviser. Det formelig eksploderte.

- Dagen etter artiklene kom, reise vi ut til sirkelen. Det var fullt av folk der. Det sto klart for meg hvor mye folk gjerne ville tro at det var utenomjordiske vesener som hadde landet. Noen gikk med «slagrutor», andre mediterte. Det virket som om det var et kollektivt UFO-

hysteri i gang. Noen målte energifelt her og der. Radio Halland hadde en fyr ute som målte magnetfelt, ettersom de trodde at et lyn hadde dannet sirkelen. At et slikt felt forsvinner i samme øyeblikk som lynet slår ned, tenkte de tydeligvis ikke over.

VANSKELIG Å BLI TRODD

- Hadde vi ant hvilken oppmerksomhet sirkelen skulle få, ville vi nok ha sikret oss fotografiske bevis for at det var vi som hadde laget den. Men vi trodde at vi i beste fall kom til å få en notis på sistesiden av Hallands-Posten, sier Patrik.

- Forsøkte dere aldri å stoppe hysteriet?

- Vi var nok mer oppsatt på å få så mye moro ut av det som vi kunne.

Dessuten skrøt alle ungene i området av at det var de som hadde laget sirkelen. Det ville blitt vanskelig å bli trodd. Men i

ettertid kom det frem mye sprøtt. Bob Lind skrev en underlig bok om sirkelen, og folk spekulerte og hadde all verdens teorier.

Mens Patrik snakker lytter Olle Johansson. I flere avisintervjuer har han

hevdet at sirklene umulig kan være laget av mennesker. Noen spur fant han aldri, til tross for at han lette nøye. At det skulle være noen festglade tyveåringer som sto bak «fenomenet», har han vanskelig for å tro. Men han tror heller ikke på overnaturlige krefter. Til slutt spør jeg Olle Johansson om det ikke er så at det er mest sannsynlig at Patrik Persson som lagde sirkelen. Han er taus en lang stund før han svarer:

- Han virker jo troverdig, men jeg er ikke overbevist. Jeg er lei for det, men tvilen sitter fortsatt i meg. Jeg heller til den mening at det er et værphenomen, selv om jeg forstår at det er usannsynlig at et slikt fenomen skal oppstå tre år på rad. Nei, det er også lite trolig.

Noen timer senere treffer jeg Mikael Nilsson, en annen av de seks bak Harplingesirkelen. Mikael jobber på ABB i Malmø. Han fortelling stemmer overens med Patriks.

- Jeg hadde sett en dokumentar om kornsirkler på fjernsynet, så jeg visste sann omtrent hvordan de skulle se ut. Men vi var jo ikke eksperter på sirkler. Likevel synes jeg at det ble nokså bra.

De fem som trampet til sirkelen i Harplinge er i dag alle dataingeniører.

Hvem som laget de siste årenes sirkler vet vi ennå ikke.

Satellitt ser på Eros

For første gang kretser nå en satellitt rundt en asteroide. Nesten på dagen fire år etter utskytingen er satellitten NEAR i rute rundt asteroiden Eros - som befinner seg hele 260 millioner kilometer fra Jorden.

Vitenskapsmennene bak satellitten jublet da de i februar mottok signalene som viste at NEAR hadde truffet målet.

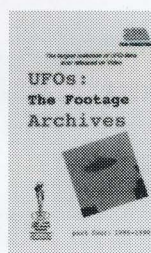
Det er i seg selv en nesten umulig prestasjon, fordi asteroiden Eros ikke er større enn et sandkorn i romperspektiv. Asteroiden er bare 30 kilometer lang og 13 kilometer bred.

NEAR skal kretse rundt Eros i ett år, og forskerne håper dette skal gi oss verdifull viten om asteroider, og hvordan vi i fremtiden skal unngå at de treffer Jorden.

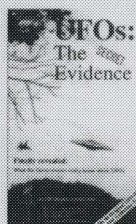
For 65 millioner år siden traff en enorm asteroide Jorden, og utslettet blant annet dinosaurene.

Forskerne tror at Eros består av stein som ble til overs da vårt solsystem ble til.

Kilde: VG. tirsdag 15. februar 2000.

1 - 5.

6.

7.

8.

9.

Benytt sjansen! Michael Hesemanns unike videomateriale, kr.250.- pr. stk. + porto.

Archives Over 400 UFO-filmer (7 timer) fra hele verden. 1950-1999! Video nr. 1 - 5

UFO's The Secret Evidence 110 min.

Video nr. 6.

UFO-Abductions a Global Phenomenon 78 min.

Video nr. 7.

UFOs the Contacts 120 min.

Video nr. 8.

UFOs & Area 51 Secrets of the Black World 135 min.

Video nr. 9.

UFO-Norge, Postboks 124, 3163 Borgheim odd.gunnar.roed@ufo.no Tlf. 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68

KJELL INGE, KOM PÅ BANEN!

Milliardærene - tidligere like sjeldne på jorda som aliens - vokser i antall. Og samme hva du innvender, de tenker annerledes enn folk flest.

Av Morten Løken Kværnstrøm

redaktor@ufo.no

Den Las Vegas-baserte eiendomsmagnaten Robert Bigelow, for eksempel, bygger et hotell som skal skytes ut i rommet (se art. UFO 3/4 99, red. anm). Han har også opprettet stiftelser og selskaper som driver forskning om alt fra livet etter døden til kysr mystiske dødsfall - de som kan være mutilasjoner, da. Ellers har den glade rikmannen støttet UFO-forskningen økonomisk de siste ti årene. Mer enn 70 millioner har klinget i kassa til lutfattige UFO-organisasjoner over there.

Nå slenger Microsoft-gründeren Paul Allen inn 11.5 millioner, sågar i valutaen dalere, til et nytt kjempeteleskop. Det skal nettopp ikke brukes til å lete etter nye planeter. Nei, herr Allen vil være med i jakten på ekstraterrestriale vesener, og the Allen Telescope Array er hans bidrag. Nathan Myrhvold er en annen tidligere sjef i Microsoft som har hengt seg på prosjektet.

Teleskopet skal settes opp på Hat Creek-observatoriet 464 kilometer nord for San Francisco. Det skal administreres av University of California, Berkeley.

Teleskopet skal settes sammen av opp til tusen små parabler, lik den du har på husveggen.

Det er SETI-instituttet som blir tilgodesett med denne bokstavelig talt kjempestore gaven.

Instituttet er kjent for mange av UFOs lesere. De har blant annet utviklet et dataprogram, en skjermsparer, som du kan benytte til å lete etter intelligent liv i universet når du ikke gjør noe. Fiffing nok, men teleskopet er et gjennombrudd i nonprofit-organisasjonen SETIs mangeårige og frivillige arbeid med å søke etter spacede livsmåter.

- Vi er overlykkelige, og klare til å sette i gang, sier organisasjonens forskningsdirektør Jill Carter til CNN. - Paul og Nathan har helt fra starten av

til å gjøre ideen til virkelighet.

Nathan Myrhvold mener det er viktig å utvise privat initiativ hvis gåten om liv i rommet noensinne skal løses.

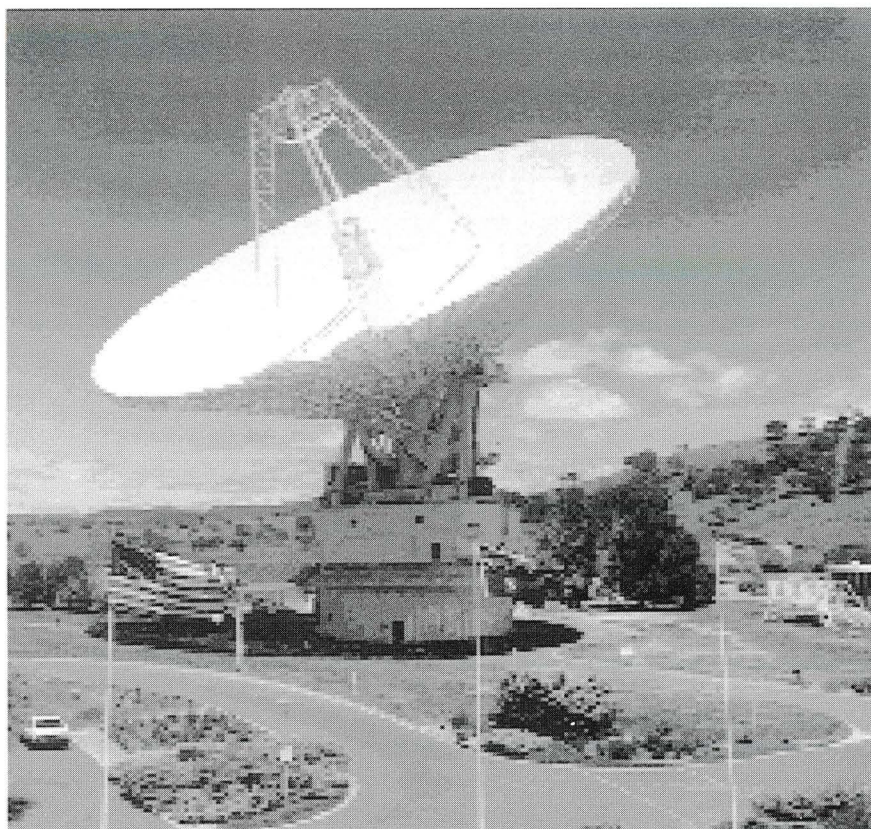
- Det er stor mulighet for at det finne intelligent liv andre steder i universet. En ting er imidlertid sikkert: Hvis vi ikke fortsetter å støtte prosjekter som Allen Telescope Array, vil sjansene våre for å gjøre oppdagelsen være lik null.

Hørte du det, Kjell Inge? Nå er ikke UFO-Norge i første rekke ute etter et teleskop til hundre mill - for oss er det primære å skaffe midler til å få gitt ut fire nummer av bladet i året. Hundre tusen vil hjelpe mye. Hva? Du har aldri så lite på deg, sier du?

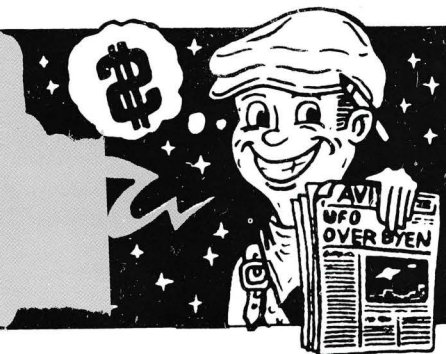
Nei, nei. Da så...

forstått hvor spennende og banebrytende dette teleskopet kan være. De har bidratt med tid og ideer - nå gir de oss midler

Under: Radioteleskopet i Canberra. Foto: Nasa

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Ikke så mange utklipp denne gangen, dessverre. Det ser ut som om mengden av UFO-relaterte artikler i landets aviser har vært på et lavmål siden sist - selv midt i agurktiden. Nåvel, vi tar med oss det som er registrert av undertegnede (som sikkert har gått glipp av en god del) og begynner med juli måned.

Juli 2000

NRK Sør-Trøndelag 13.07.

Et kort innslag i lokalnyhetene presenteres, i og med sterkt fokus på Hessdalen i den senere tid:

Norsk UFO-senter i Holtålen kan få både penger og eksperthjelp fra USA.

En UFO-organisasjon i USA ønsker å sende en av sine medarbeidere til Hessdalen for å forsøke å løse UFO-gåten. En delegasjon fra Holtålen var nylig på befarung i USA.

Kommentar: Kort melding dette, men det er tydelig at ideen om et UFO-opplevelsessenter i Hessdalen fenger, også i utlandet. Saken er behørig presentert i dette tidsskrift (se blant annet forrige nummer). Det er å håpe at den nødvendige kapital snart vil reises slik at senteret kan være en realitet i relativt nær fremtid.

Sarpsborg Arbeiderblad 26.07.

Avisen bringer en helside om en av våre tilknyttede lokalgrupper, AFGM i Sarpsborg. To av dens medlemmer, Ole Morten Vestby og Harald Søvik har tenkt seg en tur til Hessdalen. Journalist Stina Mikalsen greier å gi leserne et rimelig godt innblikk i UFO-fenomenet generelt og hva som foregår i Sør-Trøndelag.

Vi er så frekke at vi gjengir hele artikkelen på strak arm.

Sarpsborg-gutter på UFO-jakt i Hessdalen

- Folk flest forbinder UFO med

flygende tallerkener og grønne menn. Men der tar de feil. UFO er et uidentifisert fenomen, sier Sarpsborgguttene Ole Morten Vestby og Harald Søvik. De tror absolutt ikke på flygende tallerkener, men 23. juli reiser de på UFO-jakt i Hessdalen.

Det er interessen for det mystiske som har fått de to 18-åringene til å rette blikket mot Hessdalen. Der er blinkende lys i mange varianter blitt observert i mangfoldige år. Sarpingene var en snartur i Hessdalen for et år siden. Det var da ideen om "The Hessdalen Expedition 2000" ble unnfanget.

Sammen med 28 andre skal Ole Morten og Harald tilbringe to uker i UFO-bygda - med TV2 på slep. Den riksdekkende kanalen skal lage et dokumentarprogram om guttenes prosjekt.

- Det har ikke blitt gjort lignende undersøkelser i Hessdalen på veldig mange år, forteller Ole Morten.

Guttene er forøvrig utnevnt til feltforskere av UFO Norge. Det vil si at de har fått opplæring i å intervju og gjøre undersøkelser relatert til UFO-fenomener.

Godt forberedt

Ingenting overlates heller til tilfeldighetene i Hessdalen. De to Sarpsborg-guttene har brukt flere hundre timer på å planlegge ekspedisjonen. Til sammen 30 UFO-interesserte skal plasseres ut på seks forskjellige poster. Hver eneste kveld og natt i to uker skal det speides etter lys på himmelen.

- Vi plasserer oss på seks fjelltopper slik at vi har oversikt over hele bygda. Tre av postene har til enhver tid visuell kontakt, slik at vi har mulighet til å filme og ta bilder av fenomenet fra tre forskjellige vinkler.

Guttene stiller selvfølgelig også godt forberedt på utstyrsiden, håndfaste bevis er det eneste som gjelder.

De har blant annet komponert en ganske spesiell UFO-felle. Ole Morten forteller hvordan den virker:

- Vi benytter en parabolantenne, men vi har fjernet mikrobølgehodet og satt på en mikrofon i stedet. Ved å rette antennen mot lyset kan vi ta opp lydene det lager.

Mikrofonen fører igjen til en bærbar PC samt en digital opptaker. Dermed har guttene mulighet til både å gjøre opptak og foreta en hurtigløpende analyse av lysspekteret.

- Vi har også med oss profesjonelt fotoutstyr, slik at vi kan få tatt skikkelige bilder av fenomenet. Det har vært mangelvare tidligere, sier Ole Morten Vestby.

Ikke fanatikere

Sommeren er ikke den mest gunstige tiden å speide etter lyskuler på himmelen, men likevel har guttene store forventninger til Hessdalen-ekspedisjonen. Besøk fra det ytre rom har de imidlertid liten tro på.

- Vi verken tror eller håper at vi skal bli sugd opp i et romskip, fastslår Harald Søvik. Men de er fullstendig klar over at det finnes fanatikere i dette miljøet som både tror på og påstår at de har sett flygende tallerkener. Kameratene avskriver ikke fullstendig en slik teori, men personlig har de mer tro på en naturvitenskapelig løsning.

- Vi finner den fysiske og matematiske delen like spennende som grønne menn-teorien. Vi ønsker å finne ut noe nytt om noe ukjent, forklarer guttene, som beskriver seg selv som seriøse UFO-forskere.

Føler presset

- Alle er enige om at det er et eller annet mystisk i Hessdalen, men det meste tyder på at vi har med et naturfenomen å gjøre. Det viktige for oss blir å sikre bevis, for eksempel måle radioaktivitet i

PRESSEKLIPP

bakken. Vi vil gå vitenskapelig til verks. Vi klarer kanskje ikke å bevise en bestemt hypotese, men vi kan i hvert fall bruke elimineringsmetoden for å finne ut hva det ikke er. Kanskje sitter vi til slutt igjen med en løsning?

Guttene føler utvilsomt forventningspresset fra de andre ekspedisjonsdeltagerne, og ikke minst fra TV2s filmkameraer som skal følge dem i to uker. Men nå gruer de seg først og fremst til å bære alt det tunge utstyret opp på fjellet.

Nærkontakt

I UFO-sammenheng opereres det med nærkontakt av første, andre og tredje grad.

- Første grad innebærer at fenomenet er nærmere enn 200 meter. Avstanden er den samme ved andre grads kontakt, men da finnes det fysiske spor i tillegg. Tredje grad eller mer betyr at du har vært i direkte kontakt med romvesener i ren X-files-stil, forteller Ole Morten Vestby.

På tale om X-files, det er selvfølgelig guttenes favorittprogram.

Du tror det ikke før du før se det. . .

August

Trønder-Avisa 04.08.

Nok en fyldig UFO-artikkel, hvilket denne gang vil si hele tre sider, inklusive et stort oppslag på forsiden. Under overskriften *Barn så UFO* bringer avisen en tre siders reportasje om den dagen de tre barna til Ivar Haug på Fjukstad i Rørvik observerte et merkelig fenomen.

Den 2. juni i år like før kl. 09.45 fikk de se en sølvblank, blinkende gjenstand, flat på undersiden og rund på oversiden. Den svedde sakte på himmelen før den plutselig skjøt fart og ble borte, etter å ha vært synlig i mellom et halvt og ett minutt.

Faren stod og vasket opp på

kjøkkenet, da barna umiddelbart etter observasjonen sprang inn og ropte "Pappa, pappa, vi har sett et romskip!" Ivar Haug trodde først ikke på dem, men siden de stadig insisterte på hva de hadde sett, gikk han ut for å ta himmelen i øyesyn. Dessverre så han ikke noe selv, men hadde åndsnærverelse nok til raskt å oppta vitenforklaring: Han gav de tre barna blyant og papir og lot dem få tegne sin egen versjon av fenomenet - atskilt på hvert sitt rom. Kort tid senere ble leder av Rapportsentralen, Arnulf Løken kontaktet, som etter hvert kunne konstatere at tegningene deres var bemerkelsesverdig like.

Løken blir intervjuet i artikkelen, som uttalte at de tre barnas observasjon utgjorde den siste av i alt 17 uforklarlige UFO-observasjoner i Namdalen det siste året. Alle observasjonene betegnes som meget interessante og vil bli analysert til bunns.

I tillegg til ovennevnte observasjon fra Fjukstad, omtales også tre saker i forkant av denne: Fra henholdsvis Skage, Overhalla (24. mars), Aker Verdal (samme dato) og Foldfjorden, Namsos (31. mars).

Dagbladet 08.08.

Vi sakser denne gang fra *Dagbladet*, som kunne presentere følgende oppsiktsvekkende melding:

- *Jager UFO på nettet*

National Security Agency (NSA) har fått så mange henvendelser om UFO-dokumenter, at de laget en egen UFO-hjemmeside. Det har ført til mengder av folk som vil avsløre at jorda har hatt besøk av vesener fra en annen planet, går gjennom hjemmesiden med lupe for å finne spor.

Da hjemmesiden ble opprettet for to år siden, håpet NSA at den ville føre til at færre ville tro at det har landet UFOer på jorda. Men virkningen var stikk motsatt. Nå gransker tusener av

mennesker dokumentene.

- At NSA har frigitt dokumentene, og at så mye er strøket ut, gjør at teoriene lever videre, sier John Greenwald til AP. Greenwald har samlet på UFO-dokumenter i over fem år.

Advokat Peter Gersten, sjef for organisasjonen "Borgere mot UFO-hemmelighold" [også kjent under navnet Citizens Against UFO Secrecy, CAUS, red. anm.] sier at flere og flere blir interessert i UFOer.

- Spesielt ungdom synes at det er eksotisk, på grunn av filmer som X-Files og Star Wars. Det er underholdning. Og det er det største mysteriet gjennom tidene.

Her kan du lete etter utenomjordisk liv!: <http://nsa.gov/docs/efoia/released/ufo.html>

Kommentar: Undertegnede har tatt en kort svipptur innom de nevnte sider, og må for så vidt konstatere at det er et ganske oppsiktsvekkende materiale som er lagt frem. Det mest bemerkelsesverdige er imidlertid at det i det hele tatt er gjort - av NSA, som i følge konspirasjonsteoretikere med selvrespekten i behold er alle "debunking-organisasjoners mor", for å bruke et litt aparte uttrykk.

Dagbladet 14.08.

Avisen presenterer nok en gang UFO-nyheter for sine lesere. Ikke verst for en avis som inntil de senere årene knapt gadd spandere spalteplass på seriøs omtale av fenomenet.

Spennende funn i UFO-bygda Hessdalen.

- En elektromagnetisk puls er nylig oppdaget av italienske forskere i Hessdalen, bygda som er berømt for sine uforklarlige lysfenomener. Når pulsen omformes til lyd, kan den minne om raske hjerteslag. De italienske forskerne som i disse dager besøker Hessdalen,

PRESSEKLIPP

astronom dr. Massimo Teodorani, elektroingenør Dr. Jader Monari og dr. Stelio Montebugnoli, leder av radioteleskopstasjonen Medicina-CNR i Italia, synes derimot lyden ligner et helikopter.

Forskerne har med seg to antenner som er spesialkonstruert for å fange opp ekstremt lavfrekvente elektromagnetiske bølger.

Til deres store glede fanger begge målesystemene opp et regelmessig signal i området 3000-8000 Hz. Forskerne har også oppdaget et annet signal i samme frekvensområdet som har en hastighet på svimlende 100 000 km/sekund.

Ingen av signalene ble fanget opp når utstyret ble testet i Italia før avreise. Og fordi signalene var like tydelige etter at de hadde skrudd av alt annet elektrisk utstyr, skyldes de ikke forurensning fra apparatur i målestasjonen.

Derfor kjenner forskerne seg sikre på at de har klart å registrere noe helt nytt i Hessdalen. Men før de spekulerer på hva

signalene kan være, må de gjøre grundige analyser og beregninger hjemme i Italia.

Astrofysikere ved Stanford University i USA mener lysfenomenene i Hessdalen er så spennende at de bør utforskes nærmere. Og romfysiker Jan-Erik Wahlund ved Institutt for Romfysikk ved Universitetet i Uppsala karakteriserer de nye funnene som heftige, men ikke urimelige. Han mener en mulig kilde til slike lavfrekvente signaler kan være plasma som sender ut stråling, f.eks. en eller annen form for kulelyn.

Kommentar: Stadig nye signaler og "inputs" blir registrert i forbindelse med Hessdals-fenomenet, nå også av forskere fra Italia. Vår mann, Erling Strand har hatt kontakt med Massimo Teodorani og hans team i mange år. Det skal bli interessant å se analysene av disse målingene, samt fremtidige prosjekter av denne art.

Ellers har Prosjekt Hessdalen nå sin

egen domene på Internett: www.hessdalen.org

Namdals-Avisa 25.08.

- Sigarformet UFO sett på Høylandet, melder avisen og bringer nok et intervju med vår fremskutte og allestedsnærværende medarbeider Arnulf Løken.

Denne gang var det en mor og hennes sønn som på en kveldstur søndag 20. august ved 20.20-tiden observerte et sigarformet objekt på himmelen mot Geitfjellet på Høylandet i Nord-Trøndelag.

Fenomenet avtegnet seg mot Geitfjellet og ble beskrevet som blank, nesten sølvfarget og med form som et gammeldags sigaretui. Observatørene som først trodde det var et fly, karakteriserte opplevelsen som skremmende, ifølge Løken.

Kommentar: Nok en observasjon i Namdalsområdet. Vi kommer nok til å høre mer fra Arnulf Løken i nær fremtid.

1. Sims / Boylan

2. Greer / Firmage

3. Røed/Strand / Däniken

4. Maussan / Hesemann

5. Paneldebatter

Gikk du glipp av foredragene i Folkets Hus i januar? Se dem på video om og om igjen i din egen stue.

Digitalt bilde, lyd direkte fra miksebordet, filmet fra flere vinkler. Filmansvarlig Stein Carlsen.

Kassettenes varer alle tre timer og koster NOK 300.- pr.stk. NOK 1100.- for fire NOK 1300.- for alle.

Du husker vel også bøkene våre?

**Dänikens; Budskapet fra Nazca kr. 250.-
og UFO i Norge kr. 198.-**

**Willy Ustads; Roswellmysteriet kr. 178.-
Philip Mantles; Without Consent kr. 175.-**

Beregn porto i tillegg og bestill fra:

UFO-Norge, Postboks 124, 3163 Borgheim odd.gunnar.roed@ufo.no Tlf. 33 38 65 00 Fax 33 38 33 68

Den 8. internasjonale UFO-konferanse i San Marino

Den 3. og 4. juni ble det avholdt en ny i rekken av suksessfylte konferanser i det lille landet midt inne i Italia. Nok en gang var UFO-Norges reisende ambassadør på plass med nyheter fra vårt langstrakte land.

Del 2

Av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no

Boris Shourinov UFOS Russland.

Vår gamle kjenning Boris Chourinov President i UFOS Moskva, var neste mann på podiet og han la

selvfølgelig fram russiske, mest militære saker. Alt finnes i arkivene, sier han, i de indre militære sirkler. Selv en trestjerners general er ikke tung nok for å komme inn der og lette på sløret.

Han fortalte om en pilot i en russisk MIGjager som så et merkelig objekt med rund topp. Han landet og ville opp igjen for å avslutte de siste 300 skuddene han hadde igjen av sin treningsøkt. De overordnede godtok dette men en general var skeptisk og advarte ham mot å gjennomføre ideen. Piloten tok likevel av og opptok jakten på gjenstanden som i mellomtiden hadde dratt sin kos.

Spørsmålet henger igjen, hvorfor advarte generalen piloten? Kan det ha noe med en tidligere sak å gjøre?

I 1967 skjedde det noe dramatisk utenfor Cuba. En såkalt boogie ble oppdaget på radaren og to MIGjagere tok av for å sjekke området. Ordre: Ødelegg

boogie! Boogie er den militære slang på uidentifiserte objekter som viser seg på radarskjermen.

Sekunder senere skrek den ene at jetflyet eksploderte. Det var ingen røyk etter flyet eller flammer av noe slag. Kan flyet ha implodert? Det fantes ingen spor.

Var det dette generalen hadde i tankene da han advarte piloten?

Boris har et håndskrevet brev fra piloten som overlevde i 1967, han er nå død men han skrev et sterkt vitnesbyrd om hva som hendte den gangen utenfor Cubas kyst. Etter hendelsen benektet han at noe hadde funnet sted. Likevel fant han grunn til å skrive ned det hele, hvem var det som fikk ham til å tie?

Ion Hobana President i ASFAN, Romania var en koselig eldre herre, som jeg hadde glede av å dele bil med fra flyplassen i Bologna til San Marino. Han er ansvarlig for boka UFOs Behind the Iron Curtain. Dette er den første engelske boka med saker fra østblokken og den kom ut i 1974. Han viser også et par bilder fra Romania som til forveksling er like Rex Heflins bilder, (som enkelte mener er juks). Disse er tatt 18. august 1968, altså tre år etter Heflinbildene. I følge Hobana har politikerne i Romania gjort seg skyldig i et coverup i forbindelse med saksgangen rundt disse bildene.

Steffano Breccia trakk det meste i tvil. Alt fra NASA deres behandling av ansiktet på Mars til månelandene. Han hadde for så vidt ikke noe i mot oppklaringen rundt dette ansiktet men mente å ha bevis for at NASA bevisst har ført verden bak lyset i forbindelse med diverse romreiser. En ting som kan være verd å nevne. Vi ser jo alle

Armstrong komme ut og sette verdens første bein på Månen i 1969, men hvem satt ut kameraet?

Michael Hesemann holdt sitt innlegg på sedvanlig måte. Han er en mitraljøse av ord, spesielt med så liten tid. Simultanoversettingen tar også mye av tiden da de engelsktalende må stanse opp hele tiden for å la den stakkars damen få en sjangse.

IMPLANTAT

Giulia D'ambrusio CUN, Milano presenterte en underlig historie der en person med et implantat i ved siden av nesen ikke ville ha det fjernet. Personen hadde gjennomgått en personlighetsforandring etter at implantatet kom på plass og ville ikke tilbake til sitt gamle, voldelige og utilpasselige seg. Han var nå en meget anpassningsdyktig person som ikke lenger var voldelig eller på annen måte til byrde for samfunnet. Det ble ikke tilført kroppen noe på kunstig vis men dette implantatet fikk visstnok et endorfin B til å produseres i kroppen. Tidligere ble det spekulert i om enkelte nærkontakter fremprovoserte kreft av forskjellig art. Kan implantatene ha noe med at dette ikke lenger synes å være tilfelle?

Massimo Teodorani snakket varmt for prosjektet i Hessdalen og dets tekniske side. Et av budskapene her er å fokusere på hvor positivt det er å kunne bytte ut bomber og granater med finstilte instrumenter. Han nevner også at italienerne planlegger å komme til Hessdalen i løpet av sommeren og installere ytterligere instrumenter i containeren (se egen artikkel side 4,

red.anm.). Fint at prosjektet kommer slik på kartet. Det er tydelig at respekten for det som har skjedd og fremdeles skjer i Hessdalen er stor, meget stor.

Gianfranco Lollino, astronom fra Italia, forteller om et lignende fenomen som er mye

sett fra Kopernikus-observatoriet. Han hadde også mye godt å si om Project Hessdalen og kommer også til dalen i løpet av sommeren.

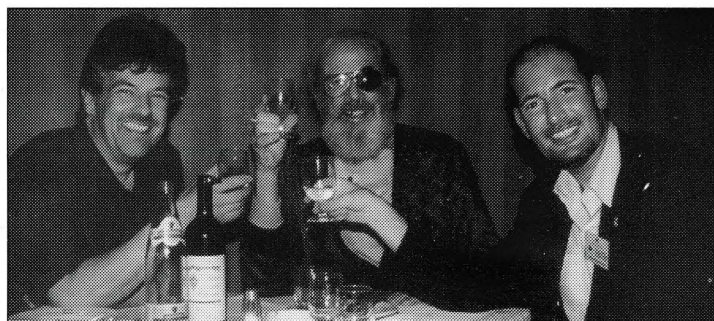
Det blir nok travelt der i år. De fleste av presentasjonene hans bar Hessdalens logo.

Selv presenterte jeg litt fra Hessdalen, blant annet en film som ble utløst av den automatiske målestasjonen den 4. desember i fjor. Den vakte stor oppsikt

overvinner frykten og takler hendelsen gull verd for verden.

Lord Desmond Leslie er innbudt som en slags syvende far i huset. Han tusler rundt og gjør det som faller han inn.

En eksentrisk eldre herre som

Odd-Gunnar Røed, Lord Desmond Leslie og Michael Heesemann

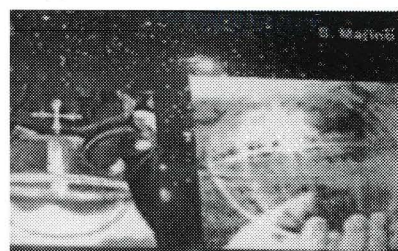
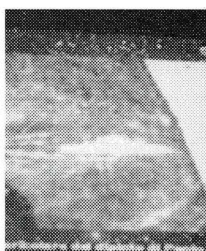
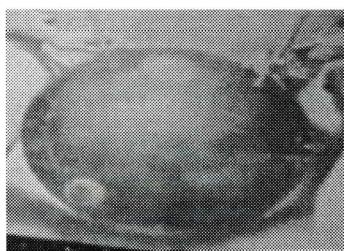
tilhører den ypperste klasse av stiff upper lip, på en verdig og karismatisk måte. Jeg var så heldig å bli bedt om å sitte ned ved bordet hans på hotellet en kveld da han satt og pratet livlig med sin assistent og Michael Heesemann. Han hadde akkurat vært gjennom en

til det normale så snart han er ferdig med sin historiske gjenopplivning. Han fikk konferansens definitivt sterkeste og lengste applaus, og den eneste som fikk den stående. Det var en fin gest til en fin person som også la for dagen at dette var siste gangen han sto på en scene og holdt foredrag. Med andre ord hadde vi vært med på noe historisk.

La meg ta med en ting fra foredraget hans som kan være nytt for de fleste. Adamski mente han var en såkalt walk-in. Han brettet opp genseren sin for Leslie en dag og viste ham maven sin. Han hadde ingen navle. "Det finnes en million av oss", hadde han sagt, "hvor i helvete tror du jeg kommer fra?"

Av Adamskis påståtte besøk hos Paven finnes det faktisk flere troverdige vitner på at dette faktisk fant sted.

Ingeniørene Roberto Volterri, Fabrizio Collista og Fabrizio Mazzoni, holdt deretter et spennende innlegg om steinsirkeler og UFO-lignende vitnesbyrd på gammel kunst. Dette var både spennende og interessant. Jeg tar med

og applaus.

Videre tok jeg for meg fem bortføringssaker fra Norge og hvordan denne og tidligere hendelser hadde påvirket dem i felles grad. Det er påfallende mange som utvikler healende egenskaper i forbindelse med ufosaker. Om det har noen sammenheng er umulig å si men det er viktig å forsøke å se sammenheng her.

Jeg fikk mange positive tilbakemeldinger på innlegget, både den helt seriøse delen og den som omhandlet bortføringer. Her lå skrytet mest på det plan at det var godt å høre om noen "positive" saker i denne skuffen også. Det har blitt mye fokusert på positive/negative bortføringer i det siste. De negative er kun det og de positive det samme. Derfor er reale saker der ting er skremmende men at personene

øyeoperasjon og var utstyrt med en solid lapp over det venstre øye. Det gikk fort en drøy halvtime og den gamle mannen lirket ut av seg historier som fikk gamle bøker til å gjenoppstå foran meg. Han er vel i Norge mest kjent for sin halvdel av boken "Flyvende Tallerkener er Landet" der George Adamski skrev den andre halvparten.

På selve konferansen valgte han nettopp Adamski som taleessens, og det er jo ganske fantastisk, der sitter det en aldrende mann og prater i vei om en person som de fleste har avskrevet flere tiår tilbake som juks og bedrag. Og likevel får ordene i denne mannens munn litt fornyet mening og lysten etter å la denne presentasjonen være virkelig legger seg som en slags tåke over forsamlingen. En slags trylleformel som er virkelig der og da, men som går tilbake

noen av bildene over, og jeg er sikker på at leserne har sett noen av disse før. Men kanskje ikke alle.

Mange gode bånd ble knyttet på denne konferansen, og jeg ser mange gode relasjoner åpne seg over landegrensene, som Sveits, der våre venner representerer CSU, (Centro Studi Ufo). De er i gang med å finne et dataspråk der vi kan snakke samme språk og utveksle rapporter over landegrensene. De ble meget opptatt av planen vår med å legge ut alle våre saker på nettet. Uten navn og adresser selvfølgelig. Derfor ble vi enige om å holde kontakten i framtiden og se hva vi kan få gjort ut av ideene våre.

RADAREN - EN DÅRLIG UFO-JEGER

Med bakgrunn i alle UFO-observasjonene vi registrerer, lurte vi på om flygeledere kan se UFO på radaren. Rapportsentralen ringer i de fleste tilfeller til denne instansen for å bekrefte eller avkrefte om det er fly observatørene våre har sett. UFO slapp inn i kontrollsentralen på Trondheim lufthavn Værnes. Flygeleder Torfinn Horn ved Trondheim kontrollsentral på Værnes var guide.

Av Arnulf Løken
arnulf.loken@ufo.no

Statens fagorgan innen sivil luftfart, Luftfartsverket, driver kontrollsentraler over hele landet. Disse følger internasjonale regler. En kontrollsentral skal yte lufttrafikktenester til både sivil og militær lufttrafikk.

Det må likevel presiseres at en kontrollsentral ikke driver overvåkning. Dette er en militær oppgave.

Det finnes fire kontrollsentraler i Norge. På Værnes går ca. 70 ansatte skift. Disse har ansvaret for kontrollsentralen, innflygingskontrollen og kontrolltårnet.

Radarsystemet er kjernen i

flygekontrollen.

- Hver kontrollsentral kan koble seg opp mot en Primary Surveillance Radar, (PSR). Dette er en bakkeradar som sender ut en stor energistråle. Strålen vil kunne oppdage hva som helst som er laget av metall og som er i bevegelse, forklarer Torfinn Horn. - Den er programmert slik at den bare registrerer luftfartøy med hastigheter som ligger innenfor spesifiserte verdier. Alle signaler under og over den programmerte hastigheten blir registrert som støy og slettet. Altså kommer det ikke med i PSRs data.

I tillegg til PSR benyttes en Secondary Surveillance Radar, (SSR).

- SSR hjelper PSR å bli mer presis. SSR vil motta et kodesignal fra en sender (transponder) i flyet. Koden som sendes fra flyet til radaren inneholder informasjon om høyde og identifikasjon.

Flygeleder Torfinn Horn

Et rutefly vil derfor hele tiden bli overvåket av SSR. Informasjonen vises på kontrollsentralenes. Et fly uten transponder vil ikke SSR-radaren oppdage. PSR'en vil derimot oppfange signalene fra flyet, siden den søker etter metalliske gjenstander i hastigheter innenfor gitte grenser, forklarer Horn.

I utgangspunktet kan hvem som helst

fly hvor man vil. Men, her er det strenge regler som må følges, ifølge Horn.

- Luftrommet i Norge er inndelt i 5 klassifiseringer: A, C, D, E og G. Disse er i samsvar med internasjonale regler. Luftrom klassifisert som A, C, D og E er kontrollert luftrom, mens G er ukontrollert luftrom.

- Denne G-sonen har en nedre grense opp til ca. 6500 fot (ca. 2000 meters høyde), og er terrengavhengig - den vil den følge bakkenivået med fjell og daler. Dette kan gjøre det vanskelig å oppdage enkelte luftfartøy under denne høyden, fordi det er problematisk å ha radar- og radiokontakt med fly i så lav høyde på grunn av fjellformasjonene.

- Høyder over ca. 46000 fot (ca. 14000 meters høyde) er også G-sone, men med visse unntak.

- Området rundt en flyplass er kontrollert område. Her er det ingenting som *ikke* blir oppdaget. Områdene mellom flyplassene er fri sone, ikke kontrollert luftrom, altså en G-sone. Det være vanskelig å vite hva som befinner seg i disse områdene av ukjente luftfartøy, da kontrollsentralen ikke driver overvåkning, opplyser Horn.

Han legger til at det finnes to klassifiseringer til, nemlig B og F. De er tilgjengelig for bruk, men er for tiden ikke benyttet i norsk luftrom.

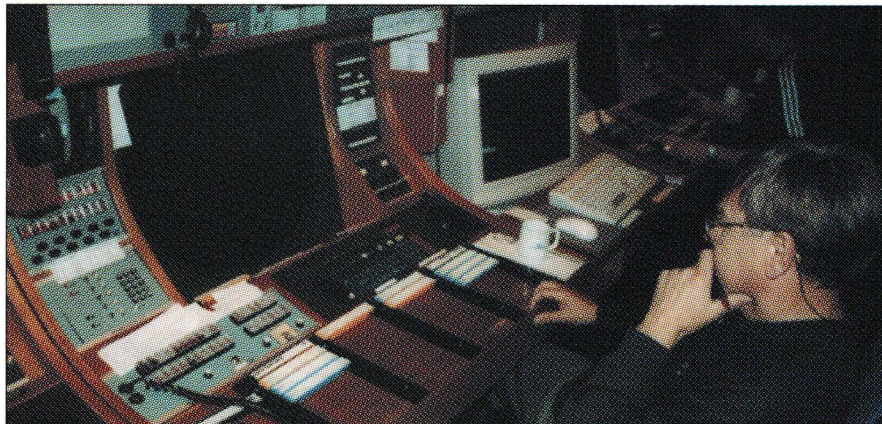
- Alle *kjente* flygninger (f.eks. rutefly) er under konstant overvåkning.

Harald Haukland har full kontroll over flyene via radarskjermen.

En flygeleder i en kontrollsentral kan følge et fly fra et sted til et annet. I løpet av turen vil kontrollansvaret for flyet overføres mellom de aktuelle kontrollsentralene. Når det nærmer seg bestemmelsesstedet avgrenses ansvaret ytterligere, fra kontrollsentral til

innflygingskontroll til tårn. Fra kontrolltårnet kontrolleres all lufttrafikk i luftrommet i nærheten av flyplassen,

Gutta i tårnet har god oversikt. Fra vestre Heljar Skjevik og Tore Skjervø.

inkludert avgang, landinger og bakketrafikk. Flygelederen i kontrolltårnet tjenestegjør som regel også i den tilhørende innflygingskontrollen. På de mindre flyplassene gjøres denne funksjonen gjerne fra selve kontrolltårnet, mens det ved store flyplasser vanligvis er etablert egne innflygingskontroller.

Innflygingskontrollen overvåker flyet under inn- og utflyging til og fra flyplassen. På de største flyplassene benyttes både PSR og SSR under utførelse av denne tjenesten.

Som tidligere nevnt driver ikke Luftfartsverket med overvåkning.

inneholder siffer og bokstaver. Bokstavene forteller hvilke flyselskap flyet er fra (f.eks. SAS), sifrene angir

høyden og identifikasjon til flyet.

Flygelederen kan også legge inn en lysende strek fra flymerket. Han vil da se posisjonen flyet vil befinne seg i om f.eks. 5 minutter. Denne formen for kontroll bygger igjen på en toveiskommunikasjon mellom fly og bakkeradar.

- Kommer det ukjente gjenstander, f.eks. et UFO, inn i radarbildet, vil en flygeleder ha vanskeligheter med å se denne fordi han kun har programmert inn de flyene han skal lede. Flygelederen kan selvsagt legge inn et bilde fra en PSR, men vil få problemer med å skille luftfartøy fra fjelltopper. På et slikt radarbilde vil det være et titalls lyspunkter, kalt radarekko. Radarekkoet gjør det uhyre vanskelig, om ikke umulig, å se et fly. Personen som bruker et slik radarbilde skal ha svært god erfaring for å oppdage noe ukjent. Derfor er det mest ryddig å ha førstnevnte radarbilde, for da er all overflødig radarstøy fra fjelltopper visket ut. Dermed har flygelederen full kontroll med de fly han skal lede, forteller Horn.

Ut fra dette kan vi konkludere med at å se et UFO på sivil radar er nærmest umulig.

- Det er heller ikke av interesse i utgangspunktet. Det måtte i så fall være at det utvikler seg til å bli et sikkerhetsmessig problem. Igjen blir det da en oppgave for Forsvaret, informerer Horn oss om.

Vi måtte jo spørre. Dessverre, svarene var entydige: Ingen hadde oppdaget ufoer på himmelen. Torfinn

Horn selv kunne heller ikke huske å ha hørt snakk om noe ukjent fenomen. Usikre observasjoner hadde i de aller fleste tilfeller blitt oppklart som værballonger.

Men han bekreftet at flygeledelsen på Værnes av og til blir oppringt av personer som har sett uforklarlige fenomen på himmelen. Hvor mange slike henvendelser de fikk i løpet av et år, kunne de ikke oppgi noe bestemt antall for. Slike henvendelser blir nemlig ikke registrert.

Det eneste de kan bidra med ved forespørsel, er om det har befunnnet seg rutefly i de aktuelle områdene under tidspunktet for observasjonen.

ENKLERE RUTINER

Etter en slik omvisning og informasjon blir det lettere for Rapportsentralen og feltforskere i UFO-Norge å vite hva det skal spørres om i hvert enkelt tilfelle der det foreligger en UFO-rapport. Blir rapportene derimot innrapportert flere dager eller uker etter en observasjon, får vi vanskeligheter med å finne ut om det har vært fly i samme område som det ble observert UFO. Værrapportene slettes for eks. etter tre måneder. Flytårnets logg blir arkivert eksternt, og å lete opp loggen fra aktuelle tidspunkter tar tid.

Oppfordringen til leserne blir derfor å rapportere inn sine observasjoner så hurtig som mulig.

ABONNÈR PÅ UFO!

FIRE SPENNENDE NUMMER
FOR BARE 150 KRONER!

KONTAKT:

Frank Lie
Nordlysveien 4c
3113 Tønsberg
Tlf: 33 32 70 84
frank.lie@ufo.no
eller bruk nettet: www.ufo.no

Filers files

Til norsk ved Per Ottesen
ufoper@ufo.no

Vi er nå kommet til Filer's Files nr. 28 (17/7-00). Her er det svært mye interessant stoff, men jeg har bare anledning til å plukke noen smakebiter her og der. Hvis du ønsker mer informasjon fra dette etter hvert så interessante nyhetsbrevet bør du oppsøke websiden som Chuck Warren er webmaster for:

<http://www.filersfiles.com>

Først vil jeg referere fra et par samtaler som direktør George A. Filer hadde under MUFONs internasjonale UFO-symposium (14-16/7-00).

Sent en kveld snakket han med dr. Roger Lier, en berømt implantatkirurg, om den nye og meget spennende utviklingen når det gjelder implantater og om den kontakten dr. Lier har med japansk industri. Framstående laboratorier driver nå og undersøker et implantat som har antenner som beveger seg når de kommer nær et magnetisk felt. Dr. Lier slo fast at «disse nye oppdagelsene kan gi oss det endelige beviset som vi alle prøver å framskaffe». Han hadde snakket med en japansk fysiker som arbeider med plasmaer som kan produseres og gis instruksjoner som gjør det mulig for dem å fortsette på en intelligent måte. Dr. Filer sier at han vet at amerikanske myndigheter arbeider med en lignende teknologi. Filer påstår også at «analoge plasmaer» er sett mens de danner kornsirkler. (Noen som har hørt om dette? En fremmed verden for meg - overs. anm.)

Jerry Rowles fortalte dir. Filer flere historier om hvordan han hadde klart å få kjempenyheter ut fra Luftforsvaret. Filer sier at han fikk se helt utrolige fotografier fra Mars som viste geysirer som «Old Faithful» i Yellowstone nasjonalpark. Han hadde også fått se fotografier av en fortidsby og til og med noe som så ut som en tilfrosset sjø! (Hoj...- overs. anm.)

- -

Mens det lenge hovedsakelig har vært rapportert om lysfenomener i USA, ser

det nå ut til at det observeres flere faste objekter. Dette kan jo også ha noe med årstida å gjøre. Som eksempel tar jeg med et par rapporter fra New Jersey. Rapportene er signert Peter Davenport fra NUFORC (www.ufocenter.com):

West Windsor - Et ektepar som var på hjemreise sammen med sin sønn og hans søskenbarn så ca. kl 21:45 den 2/7 en oval gjenstand som lignet en amerikansk fotball. Den var opplyst tvers igjennom. Det var ingen synlige skygger. Objektet gikk med stø kurs fra sør-sørøst til nord-nordvest. Den hadde røde, blå og hvite lys som blinket på topp og bunn. De så den til den forsvant bak noen trær.

Vitne nr. 2 så et sterkt lysende objekt på himmelen klokka 22:10 samme kveld på nesten samme sted. Vitnet fortalte at hun/han først hadde trodd det var lys fra et kontrolltårn, men at da objektet begynte å bevege seg hadde hun/han sett at objektet var tallerkenformet. Det var en stripe med blafrende lys rundt bunnen av romfartøyet(!). Det beveget seg fra høyre mot venstre på himmelen, og var både større og mer lysende enn et fly hun så på himmelen samtidig i en annen retning. Det hadde også mye større fart enn flyet. Da vitnet hentet sønnen og fortalte hva hun/han hadde sett, begynte han å vitse det bort fordi han trodde det var en spøk. Men da vitnet pekte ut objektet for ham på himmelen, der det fortsatt var synlig i stor fart, forsto han at det var alvor. De kastet seg inn i bilen og kjørte i den retningen fartøyet dro, men mistet det ut av syne bak horisonten etter kort tid.

Overskriftene videre utover i nyhetsbrevet er spennende nok:

Fire triangler sett i Pennsylvania - Flyvende triangel observert i Florida - Tallerkenobservasjon i Georgia - Mørk sylinder med «skyggeaktige» vinger sett i Ohio - Flyvende sirkel av lys over Wisconsin - Fartøy med form som et riskorn observert over Idaho.

Som dere ser er utvalget stort, og jeg kan avslutte denne bolken med en frisk

rapport fra California:

Baker - Den 1. juli 2000 rapporterer Peter Davenport at det like nord for Baker var observert et kjempestort, sigarformet fartøy. Det hadde to dekk (etasjer) og var sølv/aluminiumfarget. Fartøyet hadde store rektangulære lys over hele fronten. Det var større enn noe kjent fly, og manøvreringsevnen var helt utrolig - og det var totalt lydløst!

Fartøyet fulgte etter (jaget) vitnene tre ganger; Siste gangen fulgte det etter dem i nesten 15 kilometer og var til tidlær bare en fot eller to over biltaket mens de raste av gårde i opp til 140-150 km/t! De opplevde et slags press/lufttrykk mot bilen fra fartøyet. Trykket var så stort at de ikke klarte å stenge vinduene, for trykket truet med å presse vinduene inn i bilen! De kjørte omkring i åpent ørkenlandskap med klar himmel og kjempesikt. Det sigarformede fartøyet fløy ned mot bakken og rett og slett stengte veien slik at de måtte stoppe. Så beveget fartøyet seg sakte i mot dem. De

slo av lysene på bilen og fartøyet økte farten mot dem. Da bråsnudde de og rømte i motsatt retning.

Vitnene sier at første gang fartøyet kom etter dem hadde det fulgt dem i ca. 800 meter og hele tida 30-60 meter bak dem. Andre gangen kom det noe nærmere, og tredje gangen holdt det seg rett over bilen. Det var så nær at det nesten berørte biltaket. Da vitnene endelig kom fram til bestemmelsesstedet fikk de høre at det var rapportert UFO i nærheten av det stedet hvor de hadde vært utsatt for denne «prøvelsen». Peter Davenport snakket med vitnet som avga denne rapporten og bedømte ham til å være ærlig og oppriktig da han beskrev hendelsen.

Et annet vitne fortalte sin versjon av møtet med dette fartøyet. Han kunne fortelle nesten det samme. De ble forfulgt i stor fart, og da de prøvde å snu etter at fartøyet forsvant hadde det ventet på dem og kom sigende over en sandrygg og jakten var i gang igjen. Jeg tar ikke med

flere detaljer om selve jakten, men dette vitnet bekrefter også at de ikke fikk opp vinduene fordi de bøyde innover. Han forteller også at det var sterkt lys inne i bilen. Han trodde det var dashbordlysene som var så skarpe, så han slo dem av. Da oppdaget de at bilen innvendig glødet med et lime-grønt lys.

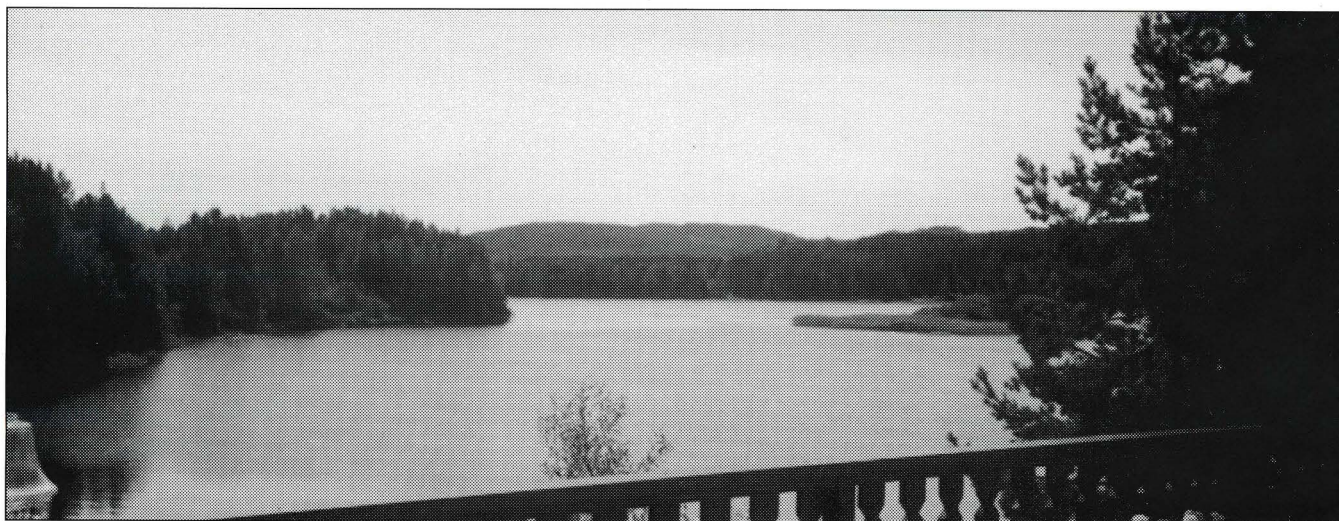
Rapporten avslutter med at vitnet så framover og oppdaget en annen bil som kom mot dem. (Dette kan vel være bilen til de andre vitnene?). Vitnet ropte til sjåføren at han måtte passe seg for den andre bilen. Da plutselig smalt det i ørene, og fartøyet som forfulgte dem forsvant!

Redaktøren (Filer) bemerker: Vitnene påstår å ha observert fartøyer som ser like ut, og som oppfører seg og manøvrerer likt. UFO'et kan ha prøvd å hente disse personene eller forhindre dem fra å kjøre på nettopp denne veien. I alle fall er dette en meget uvanlig sak som krever detaljert og skikkelig etterforskning.

HVEM BESØKTE VIKER-VANNET SOMMEREN 1997?

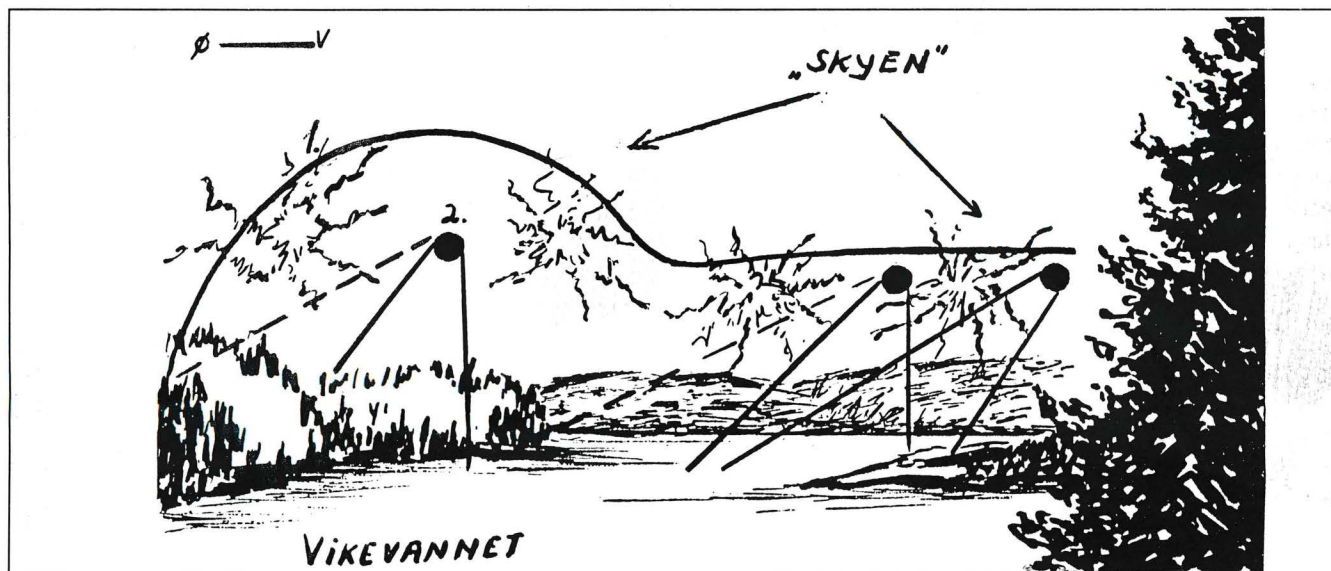
Av Elbjørg Fjeldberg

Dette er den merkeligste observasjonen jeg har hørt om. Det var klart og vindstille den sommernatten. Månen og Jupiter sto i øst, men i syd-sydvest over Vikervannet sto noe underlig sky lignende som dekket ca. 40 cm på strak arm. Høyde over horisonten var 5 grader.

Skjuler idylliske Vikervannet en farlig hemmelighet?

Følg skissen under:

Punkt 1. Utladningene av gult og hvitt lys i «skyen» lyste opp hele himmelen i glimt som gjentok seg jevnlig hele tiden. Disse glimtene eller utladningene var i begynnelsen loddrette. Senere bare vannrette. Lyspunktene eller glimtene forflyttet seg hele tiden på forskjellige steder i «skyen» og lyste så kraftig opp at skogen, som var mørk, ble klar og grønn.

Når disse utladningene kom, så det ut til å være dotter eller ujevnt skylag ned mot åsen. Observatørene bemerket at glimtene ikke var i nærheten av hvordan et lyn viser seg.

Punkt 2. Tre gedigne spotlights med kritt hvitt lys sto konstant på samme sted under hele observasjonen. Lyskjeglene søkte langsomt over Vikervannet. Søkerne gikk østover, så litt tilbake og plutselig til utgangspunktet. Det gikk ca. 15-20 minutter mellom hvert søk. Hvem sto for søkene?

Etter nesten to timer gikk observatørene til sengs, da de følte seg utslitte.

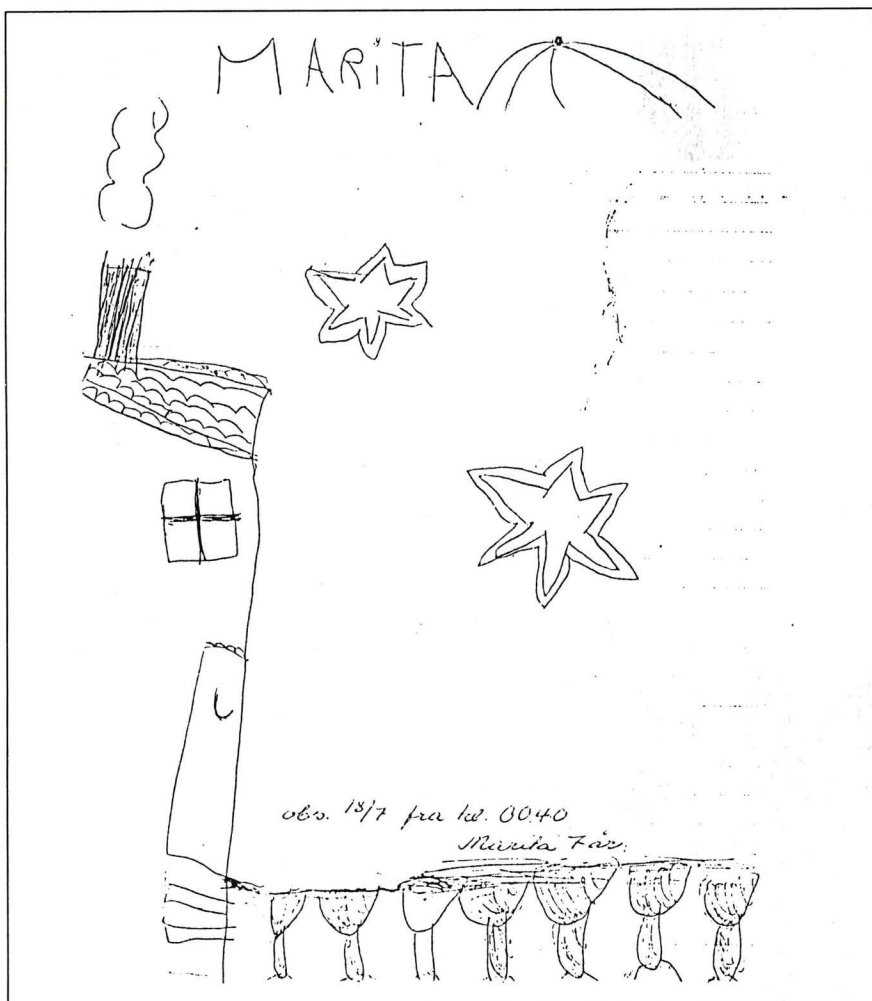
Påfølgende morgen sto «skyen» der fremdeles, men uten spot'er og glimt.

Hva hadde skjedd etter klokka 02:30? Var det noe observatørene ikke skulle være vitne til...? Det er lov å undre seg! Observert 18/7-1997 i Hof i Vestfold ved Vikervannet fra kl. 00:40 til 02:30. Ifølge værtjenesten ved Oslo Lufthavn, den gang Fornebu, var været lettskyet og pent.

For øvrig er vitnene til denne observasjonen min egen familie.

Rita, Marita (den gang 7 år, se skisse) og Jon Arild Kildahl + 2 ikke navngitte vitner. Dessverre lå fotoapparatet igjen hjemme på Lørenskog.

Har flere vært vitne til denne observasjonen, vær vennlig å kontakte UFO-Norge.

Lysene over Longdendale

Det er ikke bare Hessdalen som har innslag av uforklarlige lysfenomener. Longdendale i nordre del av England har i en årrekke skremt vettet av en rekke troverdige mennesker. Faktisk turde de ikke stå fram med sine opplevelser før utenforstående gjorde disse lysene til offentlige betraktninger.

**Til norsk ved Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no**

Det var mer som spøkelseshistorier lysene ved Longdendale ble omtalt i starten. Utallige historier på folkemunne verserte om lysstråler i området rundt fjellet Bleaklow, nesten som søkelys. Noen igjen beskrev bevegelige lys som sakte fadet ut i natten. Redningspatuljer ble sendt ut utallige morgener for å redde forulykkede. Fordi mennesker som ferdes i disse områdene rådes til å bruke fakler var det naturlig å tolke disse lysene som nettopp det.

Helt siden 60'årene hadde såkalte «fakkelpørere» blitt observert rundt i dette tildels kuperte og fjellrike området, til England å være.

Ifølge historien skal en romersk legion ha gått over fjellryggen her med fakler, og deres spøkelser kunne «sees» langt inn i det tyvende århundret.

Sommeren 1970 erfarte fru Barbara Drabble disse lysene. Hun var på vei hjem til Crowdon og passerte Woodhead Pass, da hun så dette: «Det var en julinatt i fjor da månen skinte på Bleaklow og fjellveggenes sorte kontrast skar seg inn i nattehimmelen, at jeg kom kjørende alene på veien. Midnatt var akkurat passert og temperaturen var fremdeles varm. Utsikten var kjempefin og jeg tenkte at dette var verdens vakreste sted akkurat nå, da det mest fantastiske blå lys plutselig skar ut fra fjellet. Det lyste opp over halvparten av den nedre del av Bleaklow, hele jernbanelinjen som løper forbi det, Torside-vannet og 3 km av veien jeg kjørte på. Da jeg kjørte bilen

Her ser vi nordsiden av Bleaklow - der de berømte Longdendalelysene stammer fra.

inn i dette lyset, falt temperaturen dramatisk og jeg måtte sveive opp vinduet. Det var som om luften vibrerte. Lyset hadde samme gjennomtrengende stråleglans som et lyn, men dette lyset varte i tre til fire minutter. Da forsvant det like plutselig som det hadde kommet. Jeg var aldeles vettskremt. I ettertid spurte jeg rundt blant innbyggerne i området, men ingen innrømmet å ha sett noe og opp-trådte heller uvillige til den minste diskusjon om emnet.»

FOLKET PÅ GLI

Senere samme måned, også dette en varm sommerkveld, opplevde alle som bodde på Crowden Hotel at hele hotellet ble opplyst av et selsomt blålig lys med

utspring et eller annet sted på Bleaklow. Det hele varte i tre minutter og tjuefem sekunder og lyste opp halve fjellet, hele jernbanelinjen, Torside-vannet og tre kilometer av veien. Denne gangen dro flere redningskorps ut for å undersøke. Også denne gangen var de fastboende uvillige til å innrømme at de hadde sett noe, men de var noe mer på gli. Det store søkelyset redningsmannskapet brukte, virket som en liten fakkelpører på fjellet, sett fra hotellet. Det er derfor umulig å sammenligne dette medbragte lyset med det voldsomme som ble sett.

Redningsmannskapene fant ikke noe, og så heller ingen. Alt var stille og varmt med en liten antydning til en svak lokal yr.»

Siden denne hendelsen har det vært flere tildragelser i området. I oktober 1978 beskrev fjellklatreren David Frith, medlem av Glossop Fjellrednings-tjeneste, til en reporter fra Manchester Evening News, om hvordan han siden 1972 hadde erfarte disse lysene.

«Det kom ofte telefoner om dem til redningsteamet. Den siste observasjonen jeg hørte om var i oktober i fjor (1977), da de så ut som en rekke mennesker med fakler. De drev rundt for så å feide ut i ingenting. Andre ganger har det sett ut som om et søkelys kommer ut fra selve fjellsiden.»

En av de nyere rapportene kom til i februar 1982 da Glosop-teamet ble utkalt klokken kvart over syv om kvelden, da folk meldte om grønne lysbluss som steg opp fra høydedragene på vestsiden av Torside Clough. Tjuefem mennesker deltok i dette teamet og de holdt på til over midnatt uten å finne spor av årsaken til disse lysene. En talsmann uttalte etterpå at det opp gjennom årene hadde versert mange historier om underlige lys på sydsiden av Longdendale og spøkelsesaktige romerske legioner i nærheten av Torside Castle, og han tillar:

«Dersom det kun hadde hendt en gang ville man ment det var menneskeskapt, men siden det hender flere ganger med opptil flere års mellomrom, er denne forklaringen lite trolig. Vi famler alle i blinde - Jeg tror ikke på spøkelser, men det er noe der oppe. Det hender for ofte til bare å være tilfeldigheter.»

SETT FRA A635

Merkelige spøkelsesaktige lys er også sett av bilførere på A635, også kalt «Isle of Skaye», veien mellom Holfirth (Vest-Yorkshire) og Greenfield (Cheshire). Denne veien strekker seg tvers over nordre del av de såkalte Pennines. Lenger sør tilhører disse Derbyshire. Fra veien skuer bilførerne inn i det mest øde området i hele Storbritania og det er altså her mange av de mystiske lysene er sett fra. Området strekker seg også ca. 500 meter over havet, noe som er ganske høyt etter engelsk målestokk. På nordsiden av A635 finner vi noen steiner som går under navnet «Boggartsteinene». Boggart er det lokale navnet på et slags spøkelse, og navnet refererer til et lokalt sted hvor det spøkte i tidligere tider. I

nord, ved utkanten av høydene, ligger også en farm ved navn «Running Hill Head Farm», som er utsatt for en hel bråte spøkelser, deriblant «merkelige lys» uten noen «spesiell form». De var aldri «særlig sterke og de beveget seg rundt i soverommet som selvlysende røyk,» sier soga!

En tåkelaagt kveld i august 1975 ble en bilist på vei fra Manchester

Torside-vannet i Longdendale Valley er også stedets vannreservoar.

konfrontert med et glødende egg på størrelse med en to-etasjers buss. Dette var ved Wessenden Head, det høyeste punktet på veien over høydene. Mannen sa senere at det i tillegg til å være «egg eller pæreformet, var gjennomsiktig og opplyst av et meget sterkt lys på innsiden . . . det tok ett minutt å krysse veien, og jeg observerte det på kloss hold i fire minutter.»

Mange andre har observert lignende lys og spøkelsesaktige tildragelser i området; en politimann som patruljerte området beskrev «et sterkt lys som raskt beveget seg sidelengs ca. 300 meter, og et rundt, tallerkenformet lys som hevet seg lydløst opp mot himmelen.»

Fjellredningsteam var ute to ganger i løpet av høsten '75 for å undersøke «fakkeltypes»-lysene på høydene ved Wessenden. De fant ingenting.

En typisk hendelse for området fant sted en mørk kveld i november 1980. Philip O'Brien og to venner krysset området: «Vi hadde akkurat lagt bebyggelsen i Saddleworth bak oss og startet oppturen, da et mystisk lys dukket opp i fin flyt tvers over høyden. Det var en meter over bakken og beveget seg i jevn fart fra venstre mot høyre. Det forandret ikke fart eller retning men beveget seg uavhengig av naturens

utforming. Det passerte veien ca. 100 meter foran bilen og forsvant over høyden i retning Cloudberry Knoll. Av størrelsen vil jeg si at det så ut som nærlyset på en bil - Det var lydløst og det var ingen andre biler i sikte.

DAVID CLARKE

Den som vet mest om disse lysene er nok David Clarke, forfatter av boken «Ghosts

& Legends of the Peak District».

Alle disse tildragelsene faller fint inn i de observasjonene som ble gjort i 80-årene i Vest-Yorkshireområdet, og som vi husker bl.a. Philip Mantle gjorde en sterk innsats rundt. De kopierte mye av det arbeidet vi gjorde i Hessdalen.

Ellers husker vi David Clarke fra boken «Phantoms of the Sky» som utkom i 1990 i samarbeide med Andy Roberts. Til alt overmål pryder et bilde fra Hessdalen forsiden på denne boken og undertegnede var i flere samtaler med DC angående de to sidene med stoff fra Hessdalen som også finnes i boken.

I tillegg har DC også begått bøkene «Spooklights», «Strange Sheffield» og «The 1913 Phantom Airship Scare» også disse samarbeidsprosjekter. Sammen med Paul Devereux laget han bestselgeren «Earthlights Revelation» i 1989. Her bidro også Andy Roberts og Paul McCartney, ikke å forveksle med musiker-navnebroren.

Her er også Hessdalen rikelig presentert. Paul Devereux var selv i Hessdalen i 1994, og har gjennom mange år samarbeidet med Erling Strand.

Denne artikkelen er bygget på arbeidet David Clarke har gjort i Longdendaleområdet, og utdrag av boken «Ghosts & Legends of the Peak Districts».

LONGDENDALE: INGEN SPOR

Av ODD-GUNNAR RØED
odd.gunnar.roed@ufo.no

Jeg var så heldig å få en prat med David for bladet gikk i trykken og fikk dermed et par oppklarende svar.

Det viser seg at lysfenomenene i Longdendale avtok rundt 1985-86. Men i motsetning til fenomenene i Hessdalen, så kom de aldri skikkelig tilbake.

På spørsmål om det kun dreide seg om lys eller om det noen gang var funnet spor på bakken, var svaret negativt. Det eneste sporet som noen gang ble påvist med henvisning til fenomenet, var noen ringformer på bunnen av vannreservoaret. Det viste seg å stamme fra tiden før reservoaret ble anlagt, og var dermed ikke lenger særlig mystisk.

I likhet med Hessdalen har det aldri offisielt forekommet noen nærkontakt av tredje grad i Longdendale, men det forekom en merkelig hendelse som David Clarke selv undersøkte og som han aldri fant noen løsning på. En mor og datter kjørte strekningen i 1995 og opplevde både tapt tid og noen merkelige lys. De svedde rundt over dashbordet og ellers inne i bilen, og skremte de kjørende mer enn godt var. Det ble aldri fastslått hva dette kunne være eller hva de opplevde på sin ferd.

David Clarke vil sende oss mer stoff fra Longdendale. Han planlegger også et besøk i Hessdalen neste år, og er selvfølgelig mer enn velkommen.

Har du sett
UFO?

Rapportsentralens
telefonnummer:
74 08 28 02

Se også oversikten over
feltforskere tilknyttet
UFO-Norge på side 38

RAPPORT NYTT

Av Arnulf Løken
arnulf@ufo.no

Dato: 20. juli. 2000

Tidspunkt: 01.59.30

Varighet: 30 - 45 sek.

Farge: Grå/svart og rødt/
orange.

Lyd: Ingen.

Type: NL - DD

Vidar Olsen har sendt oss en rapport om en observasjon han og broren, Gøran, gjorde torsdag 20. juli.

De befant seg på øya Edøy rett sørøst for Smøla, 30 km. nordøst for Kristiansund i Møre og Romsdal fylke.

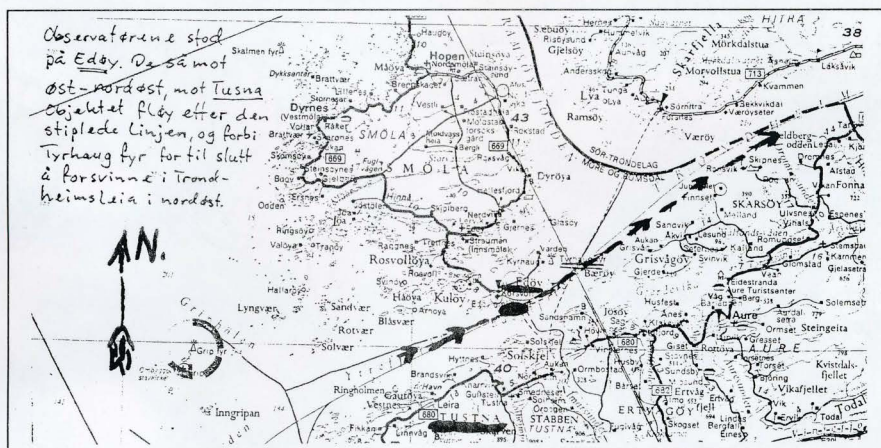
Vidar satt og la kabal denne kvelden. I sidesynet fikk han øye på et lys ut i sørenden av Edøyfjorden som var litt merkelig. Han skjønnte med en gang at det ikke var noen båt eller fly p.g.a. at objektet hadde stor fart og var lydløst. Han sprang ut for å se hva denne flygende grå/svarte gjenstanden egentlig var. Fenomenet holdt samme høyde hele tiden. Lyset fra den var rød/orange, og blinket på skrå fra øvre del til nedre del. Avstanden kunne ha vært omtrent 50-60 meter på det nærmeste. En liten stund forsvant den bak et lite skogholdt. Da

GOMORGEN
JORDBOER
HAR DU SOVET
GODT !

ropte han på broren, Gøran, som kom ut for å se hva det kunne være. Da farkosten med det regelmessige blinkende lyset kom til syne igjen, undret de to brødrene seg på hva slags fenomen dette var. Den hadde stor fart nordøstover, i retning Trondheimsleia. Omtrent 4 km. ble unnagjort på ca. 30 sekunder, mente Vidar. Observatørene så på den flygende gjenstanden helt til den forsvant ut av syne for dem i nordøst.

Månen befant seg rett over observasjonsstedet.

Dato: 2. juni 2000

Tidspunkt: Ca. 09.45

Varighet: -

Farge: Metallisk til rød.

Lyd: -

Type: DD

Rapportsentralen fikk en telefonhenvendelse fra Ivar Haug fra Fjukstad ved Rørvik i Nord-Trøndelag denne morgenen. Han kunne fortelle at tre av barna hans, May Bente (5), Roy (7), og Ellen (8), hadde oppdaget en merkelig gjenstand på himmelen mens de lekte ute. Klokken var ca. 09.45 denne fredagen da barna kom springende inn og fortalte at de hadde sett en «fallskjerm» som steg oppover på himmelen i nordlig retning.

Ivar sprang også ut, men da var «fallskjermen» borte.

Barna forklarte at «fallskjermen» var flat under og hadde to forhøyninger på oversiden. Den var rød, eller det kom rødt ut av den, mens den steg oppover isteden for å dale ned mot jorden som en fallskjerm normalt ville ha gjort.

Etter en stund stoppet gjenstanden og stod helt stille. Det kom et rundt, rødt blink, og dermed var den borte.

Undertegnede anbefalte at Ivar Haug fikk de tre barna til å tegne fenomenet hver for seg. Slik kunne vi få en best mulig skisse på hva de hadde sett, og vi kunne da i ettertid forhåpentligvis se spesielle likhetstrekk fra observasjonen.

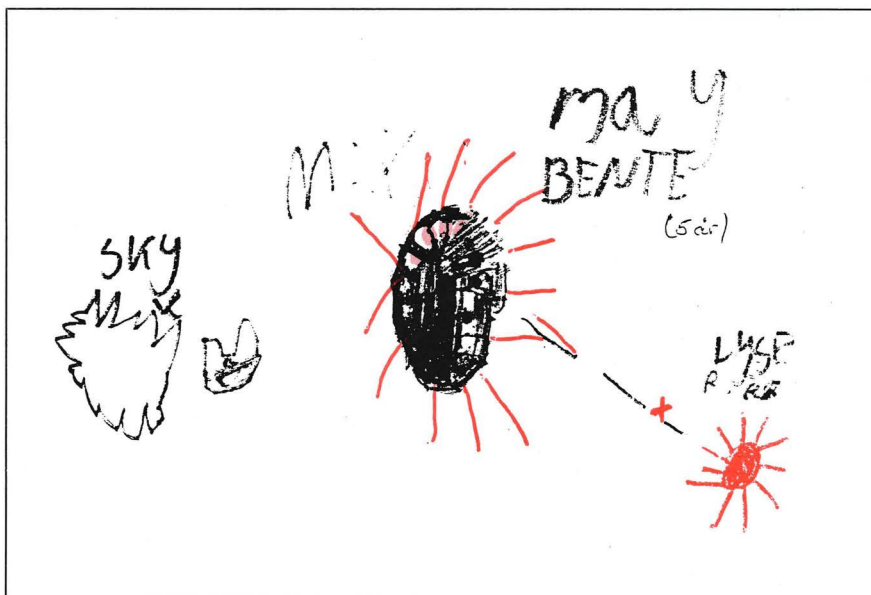
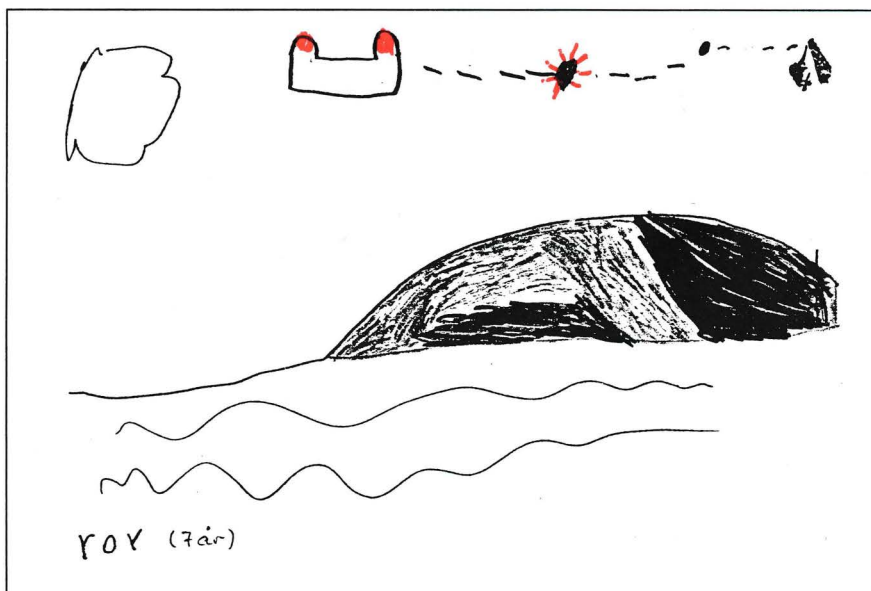
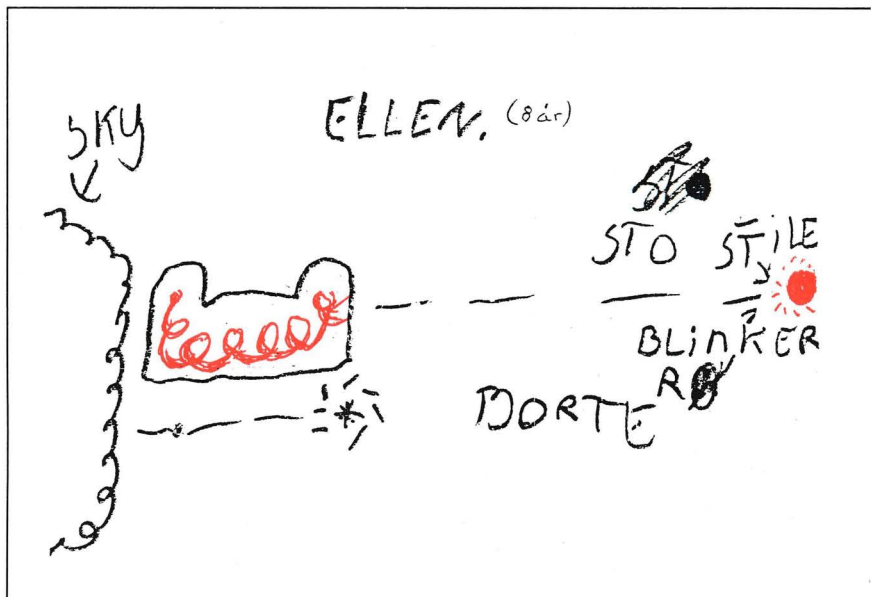
Rapportsentralen ringte værtjenesten ved Værnes flystasjon for å undersøke om dette kunne ha vært en værballong, men det var det ikke.

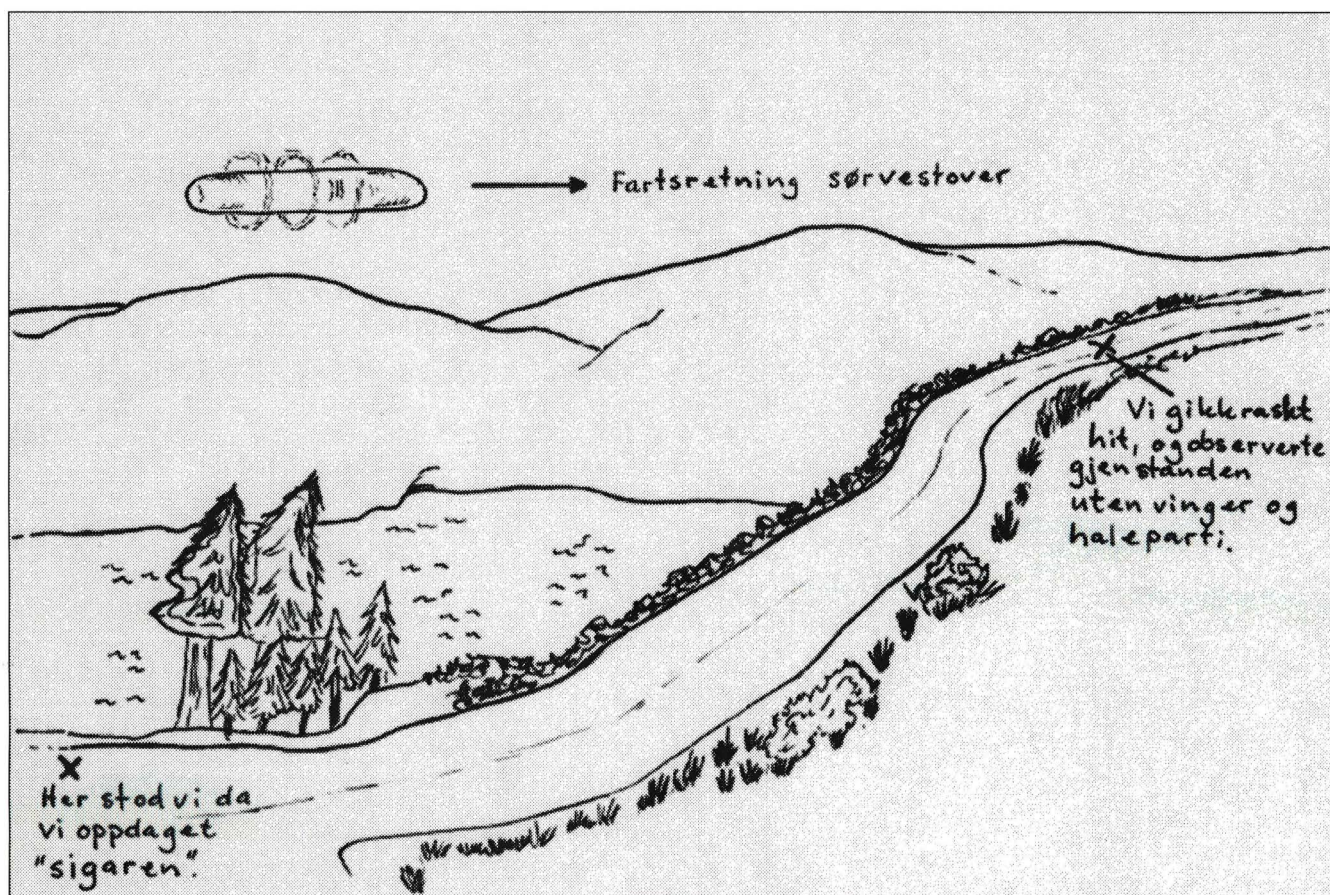
Deretter ble Forsvarets stasjon ved Gråkallen i Trondheim kontaktet, og vi fikk snakke med major Bjørn Vikås. Luftforsvaret hadde ikke øvelse eller fly i det aktuelle området, og det var heller ikke registrert noe på deres radar. Han undersøkte også om det var marinefartøy i nærheten, noe det ikke var.

Rørvik Lufthavn hadde heller ikke noe fly nord for Vikna.

Fordi Ivar Haug straks ringte inn sin observasjon ble det enklere å raskt undersøke om det var fly, eller om noe vistes på sivil eller militær radar.

Selv om vi denne gangen ikke fikk et fullgodt svar på hva barna fra Fjukstad så, kan leserne se på tegningene fra ungene, og selv bedømme hva de har sett.

Dato: 20. august 2000

Tidspunkt: 20.20

Varighet: Ca.3 min.

Farge: Sølv/metallisk.

Lyd: Suselyd.

Type: DD

En mor og en sønn gikk en kveldstur omtrent 10 km. nord for Høylandet i Nord-Trøndelag da fikk øye på et merkelig fartøy på himmelen. Først trodde de det var et av Widerøes Dash 8 maskiner på vei til Namsos Lufthavn. Sønnen mente høyden var for lav, og «flyet» kom i en annen innflygingsbane enn vanlig. Det merkelige «flyet» hadde heller ikke noen vinger eller haleparti! Etter nærmere iakttagelse så vitnene at det ikke var noe fly, men en sigarformet blank, eller sølvfarget, gjenstand som var avrundet i begge ender. Gjenstanden kunne være ca. 700 meter fra dem slik at de så den ganske tydelig. Den var større enn flykroppen på et Dash 8 fly og den holdt stødig, jevn fart i luften. Det ene vitnet syntes å høre en svak susing fra fenomenet. Rundt selve skroget så de to eller tre ringer som lignet en korona

av gulhvitt farge. Ringene vibrerte, som når vi ser over varm asfalt eller gjennom et bål; luften vibrerer. Ellers så ikke vitnene annet lys fra gjenstanden.

Den fløy mot sørvest, i retning Namsos, med større fart enn et fly. Da den hadde beveget seg nedover dalføret fikk vitnene Gjeitfjellet i bakgrunnen. Der nede var det et lett skydekke som gjenstanden forsvant inn i, og ble borte. Observatørene stod forundret tilbake og lurte på hva de hadde sett. Været var klart, tørt og vindstille.

Rapportsentralen har undersøkt litt i arkivet og funnet følgende:

I en rapport fra en mann som bor på Levanger i Nord-Trøndelag blir det fortalt om en sigarformet gjenstand som ble sett over Gjemlehaugen natt til 14. august 1986. Han husker datoen fordi den dagen åpnet Magneten kjøpesenter for første gang.

Han og fire andre personer drev med rundballpressing denne natten. Pressa hadde gått i stykker samme dag, og blitt reparert. Derfor måtte de jobbe utover natta for å bli ferdige.

Han husker ikke klokkeslettet

nøyaktig da en av personene på jorden ropte til de andre og pekte opp i lufta. Traktorføreren stoppet maskineriet og gikk ut av traktoren for å se bedre. Alle fem så i undring på den store gråaktige sigarformede gjenstanden som svevde lydløst over bebyggelsen på Gjemle. Den var ganske lang (nøyaktig lengden var umulig å bedømme, men større enn kroppen et Dash 8 fly) og litt tykkere på midten enn i endene. Disse var svakt avrundet. Rundt midten av gjenstanden var det to eller tre sirkler som så ut som gulhvitt lys. Disse vibrerte svakt og var uskarpe i kantene.

Gjenstanden stod stille i flere minutter, før den satte seg i sakte bevegelse i nordlig retning, økte hastigheten for til slutt å forsvinne nordvestover i en vanvittig hastighet. Ingen av vitnene hadde sett en slik fart på noe kjent luftfartøy.

Som vi forstår beskriver her vitnene fra Levanger et lignende objekt som vitnene fra Høylandet så. Slike observasjoner av sigarformede gjenstander blir det rapportert om fra hele verden.

UFO-forskning i Sovjetunionen

Siste del.

Av Yulii Platov og Boris Sokolov
Oversatt av Odd-Gunnar Røed
odd.gunnar.roed@ufo.no

Å studere forskjellige atmosfæriske lag og utøve vanlige meteorologiske avlesninger med værballonger er utbredt over hele verden. Den moderne ballongen - et gummiskall på rundt to meter i diameter på bakkenivå påhengt diverse måleinstrumenter, kan enkelte ganger nå opp til høyder på rundt 30 kilometer, og da har diameteren økt til rundt ti meter.

Utslipp av disse ballongene skjer regelmessig og normalt forflytter de seg ikke mer enn ti-femten kilometer fra startpunktet. Derfor påkalles heller ikke den helt store oppstandelsen, selv om ting kan se underlig ut.

3. juni 1982 skjedde følgende ved luftforsvaret i Transbaikalia, ikke langt fra Kina. En hasterapport ble mottatt fra en jagerpilot ved grensetraktene. Han meldte om et underlig, objekt som beveget seg i en høyde av 17 km. Det var et underlig rundt objekt. Piloten gjorde seg klar til å angripe da objektet helt uventet forsvant. Rapporten slo fast at det ikke dreide seg om noen meteorologisk ballong, siden slike var godt kjent blant personellet, er mye mindre i størrelse og ikke når slike høyder.

Det var heller ingen grunn til å tro at bakkestasjoner hadde tilknytning til fenomenet, herunder grenseposter og en meteorologisk stasjon. Det ble besluttet å sjekke med meteorologene. Fra telefonsamtalen avdekket følgende. Utskytningsstidspunktet for ballongen matchet med flyets møte med det fremmede objektet, og for det andre viste det seg at ballongmaterialet var av en spesiell solid type som gjorde det mulig

for ballongen å klatre noen ekstra kilometer til værs. Den siste målingen på ballongens instrumenter viste en høyde over bakken på 16 km.

En lignende hendelse fant sted 13. september 1982, over luftforsvarets base ved Chukot Peninsula. Igjen er det et møte mellom et fly og et ukjent sfærisk objekt i en uvanlig høyde, der dette forsvinner på uventet vis.

Eneste forskjell fra forrige sak er at høyden ikke kan bekreftes på grunn av en telemeterfeil ved ballongens instrumenter.

Det er mulig at disse ballongene, som begge hadde uvanlig sterk "hud", tilhørte et "feilparti".

Disse to episodene viser at selv erfarne piloter ikke er immune mot evalueringsfeil angående størrelser på observerte objekter, avstanden til dem og identifiseringen av disse spesielle fenomenene.

Mer "seriøse" ballonger, i forhold til de nevnte værballonger, blir benyttet til studier av høyereliggende atmosfæriske lag, og de kan holde seg svevende svært lenge i høyder opp mot ufattelige 40 kilometer over store deler av kloden.

Rekorden skriver seg fra 1970 og den ballongen holdt det gående i hele fire år. Over hundre runder rundt Jorden tilbakelagt i en høyde av 35 km.

Sammen med de klassiske sirkelformede ballongene, eller for å være mer eksakt, dråpeformede, er det også mer overraskende former ute og går. For eksempel er det i Frankrike, med en forholdsvis enkel tilvirkningsteknikk, produsert skjelettet til en ballong med form av en pyramide.

En gang filmet et tv-team fra den baltiske provinsen en ballong som skapte en viss panikk blant øyenvitnene. Volumet til de pyramideformede ballongene kan nå 150 000 kubikkmeter og dette stemmer godt overens med meldingene om opptil 110 meter i diameter. Flere ganger har sylindriske ballonger vært tatt i bruk, disse tar, ved store høyder, form som en dokke.

De runde ballongene med volum opptil 500 000 kubikkmeter og diameter opptil 150 meter er enda mer imponerende. Det er lett å forstå at selv en ballong med normal størrelse, observert fra ca. 100 km hold, ses som et objekt med størrelse 2 angulære minutter, eller 1/15 av fullmånenes diameter.

Antallet rapporter angående slike "UFOer" er mindre enn de som følge av rakettutskytninger og utgjør 10-12%

Gjennom de tretten årene programmet varte, var det kun ved få anledninger der det, i stedet for en rutinemessig analyse av rapportmaterialet, ble nødvendig å foreta en hurtig undersøkelse rundt omstendighetene av begrepet "UFO" og mulige inngrep ved aktiviteter foretatt av militære enheter.

Felles for disse sakene er at de nådde hovedforskeren gjennom hastesak-formularet fremfor den sedvanlige kurerkanalene. - "Umiddelbart og med kopi til den militære overkommando".

En av forfatterne av denne artikkelserien deltok i denne undersøkelsesprosessen, og den første episoden vi skal se nærmere på fant sted 5. oktober 1983, ved en rakettstasjon nær

Cynthia Hind er død

Afrikas ledestjerne innen ufologien har gått bort.

Siste uke av august skulle bli Cynthia Hinds siste, hun slet med kreften som til slutt fikk overtaket. Meldingen fra Sør-Afrika kom som et sjokk på alle. Ingen visste at hun var syk. Hun var i slutten av femtiårene.

Jeg møtte Cynthia flere ganger på diverse ufokonferanser og jeg nøt foredragene hennes hver gang.

Hun reiste mye rundt om i verden, spesielt i Afrika, siden hun bodde i Zimbabwe. Hun flyttet til Sør-Afrika tidligere i år da situasjonen hjemme ble for spent.

Ved en av BUFORAs konferanser pratet hun om en gang hun hadde intervjuet medlemmer av en stamme som for ikke lenge siden hadde vært kannibaler. Cynthia var en ganske stor dame og hun la til at hadde de tenkt å ete henne ville det tatt dem en måned. Som alltid hadde hun publikum i sin hule hånd.

Som ufolog hadde hun et åpent sinn, men hellet nok mot skrue og mutter-siden av saken. Hun hadde en forskende natur og en stor trang til å hjelpe til med å løse ufosaken.

Må hun ha funnet sine svar og fått sin fred.

Odd-Gunnar Røed

byen Khmel'nitsky i Ukraina.

Fra klokken seks på ettermiddagen til ti om kvelden ble nærmere femti militære med sine familier vitne til et ukjent, fargerikt lysfenomen, i nordlig retning, høyt over horisonten. Det var synlig noen minutter, så forsvant det for deretter å dukke opp igjen, i form av blinkende, ballongformede objekter. Noen av øyenvitnene mente å se vinduslignende former i lysbuene som strakk seg ned mot bakken.

Hendelsen, selv om den var imponerende nok, ville ikke avstedkomme noen hasterapport til Moskva, hvis det ikke hadde vært for en liten, men viktig detalj. Under observasjonen slukket varsellampene på monitorene og varslet derfor om feil i startsystemene for basens raketter. I slike tilfeller skal divisjonssjefen rapportere umiddelbart til generalstabens kommandosentral om feil ved raketbasens operasjonssystemer. I dette tilfellet forbandt divisjonssjefen feilen med observasjonen av de ukjente blinkende lysene på himmelen.

Sjefen for generalstaben nedsatte en hurtigarbeidende komité for å

undersøke saken. Denne komitéen besto av eksperter tilknyttet Forskning for Paranormale Fenomener. Komitéen påbegynte sitt arbeide morgenen 6. oktober og i løpet av to timer var det klart hva vitnene hadde sett dagen før.

I følge øyenvitnene utspant hendelsen seg i nærmest direkte nordlig retning for basen. Den første seriøse utfordrer til løsning på gåten var derfor en flyformasjon fra den 26. armé ved Polesje i Hviterussland, ca. 400 kilometer fra observasjonspunktet. En forespørsel til Luftforsvaret avslørte at det på samme dag, og på samme tidspunkt hadde foregått en øvelse med fly og dropp av lysgranater, samtidig som det hadde blitt sluppet vanlige øvelsesbomber.

Lysgranatene var sluppet fra 10 000 meter og utstyrt med fallskjerm som tillot en flukt på 5-7 minutter. Kun lyseffektene lot seg observere fra raketbasen i sør, 400 km. unna. Øvelsen var for så vidt ikke uvanlig i den grad den ble utført flere ganger, både dette og de følgende årene. Men kun en gang, den 5. oktober, kunne disse effektene iakttas over en slik avstand. Observatørens horisontlinje lå over flyenes, nemlig på mer enn 12 000 meter, så hele denne

øvelsen fant sted under horisonten.

Disse omstendighetene har vist seg å være meget viktige og interessante, siden dette er et bevis for utvikling av spesielle effekter i atmosfæren som følge av lysbrytning.

Det bør legges til at feilen på raketbasens utstyr ikke hadde noe å gjøre med observasjonen, og således var som en ren tilfeldighet å regne. Imidlertid, dette sammenfallet var hovedårsaken til undersøkelsen av saken.

I perioden 1984 til 1987 skjedde det en rekke episoder over flybaser i Borisgleb (Voronesjområdet). Felles for disse hendelsene var radarekko av ukjente objekter samtidig som de ble observert av det blotte øye fra flyene av noen piloter.

Sjefen på Borisglebs militære flyskole, var den som hadde mest å gjøre med disse utrykningene, personlig engasjert og inkludert i kommisjonen for undersøkelse av fenomenene på grunnlag av nettopp, sin rike erfaring og ekspertise på dette felt. Så langt finnes det ingen sammenheng med disse hendelsene og flyene som opererte i dette området, og vi må tolke dette dithen at disse objektene er uidentifiserte.

Vi har kun tatt for oss de to viktigste årsakene til UFO-tildragelsene; ballonger og oppskytnings av raketter. Disse to årsakene forklarer mesteparten av de observerte fenomenene, noe over 90%. Det er ingen tvil om at de fremlagte forklaringsmodellene ikke kan gjelde for samtlige hendelser, og vi kan derfor umulig sette likhetstegn mellom disse oppdagelsene og resten av de innrapporterte observasjonene. For å gjøre bildet komplett trenger vi flere hypoteser med variasjoner som samsvarer med de forskjellige innrapporterte fenomenene.

Resultatene forskningen har ført i marken har vist at hovedvekten av saker innrapportert av øyenvitner som noe unormalt har en forklaring.

Disse fenomenene er tilknyttet enten med teknisk aktivitet utviklet av mennesker i løpet av de siste ti-årene, eller underlige naturfenomener.

Gjennom arbeid med dette programmet ble en stor mengde ufodata samlet inn og analysert og fysiske modeller utviklet til de forskjellige fenomenene.

For vår del er ikke bare identifiseringen av størsteparten av de observerte fenomenene og utviklingen av fysiske modeller de viktigste resultatene i forskningen, selv om ekstremt interessante resultater er oppnådd. Det mest overraskende er det faktum, at i kontrast med tallrike beskrivelser av

forskjellig grad av kontakter med utenomjordiske, fremlagt av ufologer, har det ikke blitt slått fast, innen rammen av prosjekter som omfattes av det store potensialet av militære og sivile organisasjoner følgende:

Noen bekreftelse om landing av "UFO".

Noen bekreftelse om kontakt med piloter fra disse farkostene.

Noen bekreftelse om bortføring av mennesker av "UFO".

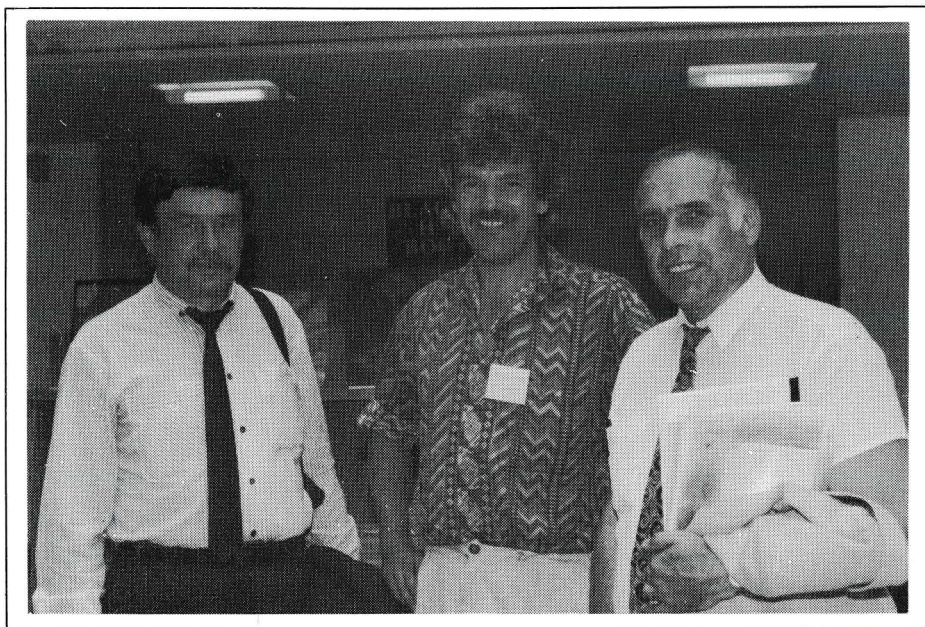
Dette betyr at Sovjetisk territorium enten var stengt, av en eller annen grunn, for den type trafikk i minst tretten år, eller at hypotesen om ekstraterrestriell opprinnelse av UFO-fenomenet er feil. Enhver seriøs forsker på dette feltet bør i det minste innse dette faktum.

I de senere år har det gjentatte ganger vært nevnt påstander som; "hemmelige KGB-arkiver" og "klassifiserte saker om pågrepne UFOer", osv. For tiden verserer det mange videofilmer om disse påstandene. Undersøker man så dette materialet, står man kun igjen med en hjelpeløs mine: en kan vanskelig forestille seg en større absurditet. Det finnes et dekkende engelsk ordtak. "Somebody is fooling somebody, allright", og dette illustrerer godt forholdet mellom forfatterne og leserne deres.

Innstillingen til ufoproblematikken varierer sterkt fra oppfattelsen om en

mulig kontakt med utenomjordiske sivilisasjoner til en oppklaring med naturlig forklaring av disse observasjonene. Resultatet av denne artikkelen viser at sannheten som oftest ligger i den siste av disse. Noen mennesker er øyenvitne til underlige fenomener som ikke alltid kan identifiseres med naturlige løsninger. Denne mengden er imidlertid meget ubetydelig, og tilfører ikke en gang et lite "hint" om en mulig utenomjordisk kraft inn i vår bevissthet.

Som en konklusjon vil jeg få komme med en henvisning til ufologen R. Cowen. Han snakker om mulige resultater fra analysene av budskapene til vitnene. Det er fristende å avvise påstandene om at etterretningstjenestene sitter på hemmelige uforegistrerte som de er uvillige til å offentliggjøre. Det meste av dette materialet, når det blir tilgjengelig, vil vise at det ikke inneholder noen bevis for fremmed besøk. Men utvilsomt arbeider slike organisasjoner med å undersøke uforapporter for det lys de kan kaste over Sovjetiske romhemmeligheter. I den grad denne prosessen inneholder klassifisert teknisk viten vil etterretningstjenesten antakelig holde igjen ufoinformasjon... På den annen side har en målrettet undersøkelse av ufofenomenet vist oss at dette tilsynelatende latterlige temaet fortjener seriøs forskning. UFOer er like virkelige

Fra venstre: Yulii Platov, Odd-Gunnar Røed og Sergey Chernouss. Bildet er tatt under Sheffieldkonferansen i 1995.

og viktige som de hemmelige romkulene og andre virkelige mysterier som understøttes av troverdige observasjoner.

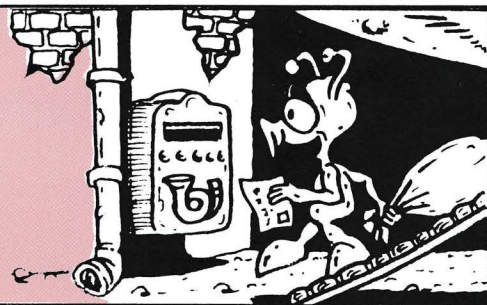
Til sist vil forfatterne få uttrykke sin takknemlighet til alle observatører av paranormale fenomener, og derigjennom var med på å dra i gang forskningsprogrammet. La oss også få nevne en del personer i organisasjonen som spilte en stor rolle i programmet. Prosjektlederne; akademiker V. V. Migulin, og general V. P. Balashov. Utøverne av det praktiske arbeide; prof. N. V. Vetchinkin, Dr.philos; S. A. Chernouss, A. A. Plaksin, A. A. Abdulin og V. V. Rubtsov og alle medarbeiderne. Dessverre har vi ingen mulighet til å nevne alle. Vi vil også takke våre utenlandske kolleger for all støtte.

Etterord

Jeg vil bare få nevne at Yulii Platov er en ansett vitenskapsmann i Russland og tydeligvis ikke den som lar seg rive med i populistiske strømninger. En offentlig (tidligere) sovjetisk talsmann må vel også ordlegge seg i korrekte vendinger, vil jeg tro. Som nevnt i nr. 3/4-99, så møtte jeg Dr. Platov på den internasjonale ufokonferansen i Sheffield i 1995. Vi bodde på samme hotell. Begge de russiske forskerne som foreleste ved denne konferansen var meget hyggelige mennesker. Platovs kollega ved denne anledning var Dr. Sergey Chernouss, (som vi ser på takkelisten i siste avsnitt av artikkelen). Selv om Platov i denne artikkelen helt og holdent avfeier andre løsninger på ufogåten enn kjente og tekniske løsninger så var han meget interessert i Hessdalsfenomenet. Dessverre var den engelske språkkunnskapen temmelig begrenset og dette igjen bidro til at en stor mulighet for toveis kommunikasjon dessverre ble en del forringet. For de som er interessert i titler tar jeg med at Yulii Platov er såkalt Leading Research Scientist fra Izmiran utenfor Moskva, mens Sergey Chernouss er Senior Research Scientist, dr. ved PGI (Polar Geophysical Institute) i Murmansk. Begge hører inn under det russiske vitenskapsakademiet.

Odd-Gunnar Røed

LESERBREV

Ved Per Ottesen

AD STEINKASTINGEN PÅ BRENNSETRA I 1839

Poltergeistfenomen?

Min første tanke da jeg leste stykket var at 16-åringen var ansvarlig for dette. Jeg har lest en masse om poltergeistfenomenet opp gjennom årene og det menes bevist at det er tenåringer/ungdom med sterke spenninger (gjørne seksuelle) som er årsaken til de fleste poltergeistfenomen. Det finnes en rekke bøker/data om dette.

I alle fall har vi her det typiske opplegget for et seksuelt fremkalt poltergeistfenomen. Hadde gutten levd i dag, ville man kunne «avhøre» ham, og jeg er sikker på at han ville ha innrømmet at han hadde sterke seksuelle fantasier om denne 24 år gamle budeia. (Akkurat passe alder for en gutts første seksuelle fantasier...)

Alle jeg har lest om, og som har blitt vitenskapelig undersøkt, har vært gutter/jenter i den alderen, og det kom frem at de hadde fremkalt kreftene som en slags «hevnrreaksjon». Hadde de sendt Ole i vei den gangen, som et forsøk, er jeg «sikker» på at det hadde opphørt. Men de tenkte vel ikke i de baner den gang. Noen har helt sikkert liggende bøker/informasjon om dette emnet og resultater av forskning rundt fenomenet. Håper noen andre har synspunkter på dette også!

Vennlig hilsen Lita

PS

Bladet er blitt kjempebra og det er fint at det er kommet «i rute».

Svar:

Takk til Lita, både for innlegget og for rosende ord om bladet. Redaktøren blir sikkert smigret og glad, og slett ikke uten grunn!

Men til brevet ditt, Lita. Jeg er helt sikker på at du er inne på en mulig forklaring på en del av fenomenet. Det er et vedtatt «faktum» at slike krefter utløses av tenåringer som har sterke spenninger og gjerne av seksuell karakter som du skriver. Men jeg er fortsatt ikke sikker på om det er den eneste forklaringen. Dertil opptrår fenomenet i alt for mange versjoner og sammenhenger. Og det forklarer i alle fall ikke den største og mest mystiske delen av poltergeistfenomenet; **Hvilke krefter** er det som utløses? Hva er det som får ting til å seile gjennom lufta og tunge møbler til å stå på høykant uten noe synlig nærvær av noe eller noen som helst? (Jeg vet at noen har blitt avslørt som direkte involvert - at noen har «trikset». Men mange av disse fenomenene er fotografert og det er ikke påvist noe som tyder på direkte fysisk innvirkning av noe menneske!)

Spennende er det i alle fall, og la oss utfordre leserne til å komme med sine forklaringer og/eller fortelle oss om egne eller andres opplevelser av fenomenet.

Beste hilsener fra Per Ottesen

SJØORMEN I MJØSA

Av Per Ottesen
ufooper@ufo.no

Jeg fant følgende i avisa Dagningen fra en av de første maidagene i 1941:

«Sjøormen i Mjøsa
En sannferdig og vitenskapelig beskrivelse av uhyret.

På grunn av Mjøsisen har den tradisjonelle sjøormen ikke vist seg ennå, men vi har grunn til å tro at det ikke blir lenge før vi får høre om den igjen fra en

Dag mange Siøorme udi Mjøss, som sloge sig udi mange Lenker og Bugler op imod Himmelen. Siden kom der en meget gresselig stor Orm som var saa forfærdelige til at se. Dernæst kom den første store Orm igjen til Syne og gikk og spillede langs efter Mjøss, og med en stor Fart hastelig indløb paa et Skjær udenfor Communit. Hans Øie var store som Karbaand (tønnebånd) og havde en stor lang sort Man ligesom en Hest, som hengte langt neden hans Hals. Han var saa langt kommen oppaa Skjæret at han ikke hastig kunne komme deraf igjen. Imidlertid tog en av Bispens Dreng, som var en Vovehals, en staa Bue og skjød ham med mange Pile ved hans Øie, så der paa det sidste løb meget grønt Tøi der udaf, saa at Vandet der omkring blev meget grønt. Samme Orm var forferdelig til at se paa og havde mange Slags Farver paa seg —»

Kroniken skildrer videre hvorledes ormen dør og blir liggende og forpste luften i vid omkrets, slik at bispens lar utskrive folk fra alle gårder i egnen til å besørge den brent. Om ormens dimensjoner får man et begrep når det heter at den minste del av ryggen var så stort at en voksen mann ikke kunne bære det.

Denne historia hadde jeg tenkt å sette inn under «Fra gamle dager»-vignetten. Men mens jeg satt og skrev dette ned, husket jeg plutselig at jeg selv også har sett et underlig vesen i Mjøsa. Dette skjedde for over 20 år siden. Jeg var pendler til Oslo, og kjørte sammen med to andre hjem til Gudbrandsdalen en fredag ettermiddag. Det var sommer og fullt dagslys. Jeg satt i baksetet og så ut. Veien går helt ned til Mjøsa der Brøttumsbakkene begynner. Plutselig så jeg noe forferdelig stort og uformelig som kommer i god fart tvers over Mjøsa mot oss. Det hadde veldig uryddige konturer. Jeg forestiller meg fortsatt at det så ut som en forferdelig stor kvisthaug eller tømmerlunne med stokker i alle retninger. Men det som forundret meg mest var farten. Dette «uformelige» kom mot oss i meget stor fart. Det hadde tydelig skum for

«baugen» og kjølstripe, men det var definitivt ingen båt! Jeg ba de andre om å stoppe slik at jeg kunne få sett nærmere på dette på fenomenet, men jeg ble viftet av. De ville ikke en gang bry seg med å se på det selv. Sjøorm? Phøy for tullprat! Det tror vi ikke på - og dessuten var det mye viktigere å komme seg hjem i en fart. Dermed ble jeg snytt for en meget spesiell opplevelse - i alle fall hvis dette «uformelige» hadde gått i overflateposisjon helt over til vår side. Men slik ble det altså ikke...

Uka etterpå ringte jeg forresten til Elbjørg Fjeldberg og fortalte om hendelsen. Hun ble meget forundret, og kunne fortelle at hun noen få dager tidligere hadde fått en henvendelse fra et par som hadde hytte ved Mjøsa. De hadde hatt besøk av en gammel hvalfanger. Plutselig hadde noe stort og uformelig vist seg i overflaten et lite øyeblikk, og hvalfangeren hadde sagt at det akkurat var som å se en blåhval som var oppe og blåste!

Vi hørte ikke noe mer om dette fenomenet, og da sjøormer egentlig ikke var vårt egentlige virkeområde, ble det heller ikke skrevet noen rapport. Er det andre som har opplevd noe lignende?

Salig Petter Dass hadde forresten også sine tanker om sjøormen:

*Om Sjøormen veed jeg ei nogen
Beskeed*

*Jeg haver ham aldrig med Øynene
seed*

Begjærer ei heller den Ære.

*Dog kjender jeg mange, som mig have
sagt*

*Hvis Ord jeg og giver sandfærdig
Maat*

Kan maa ret forfærdelig være!

eller annen «pålitelig og troverdig» Mjøsfisker.

Mens vi venter kan det være morsomt og interessant å lese den sannferdige og vitenskapelige beskrivelse av uhyret som finnes i Hamarkroniken. Her står det skrevet:

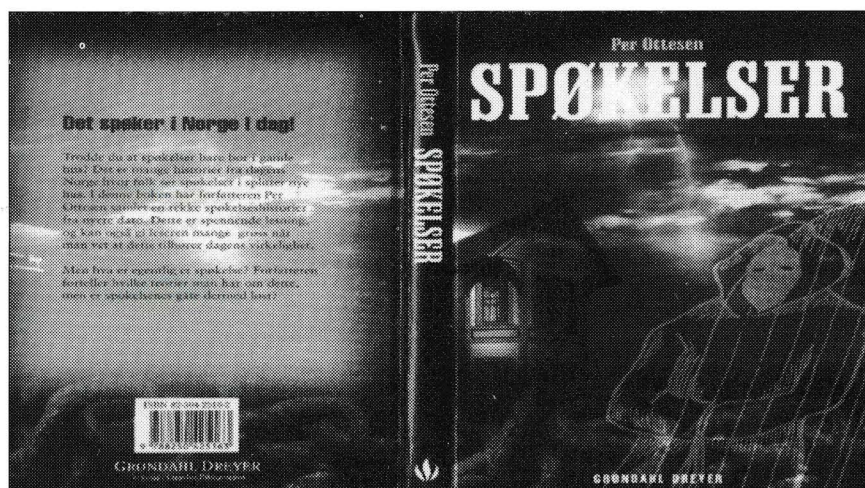
«I lige Maade lod sig se Dag effter

Bokomtale

v/Odd-Gunnar Røed

Av Morten Løken Kværnstrøm
redaktor@ufo.no

Vår medarbeider Per Ottesen er som sikkert mange av leserne vet, også forfatter med flere bøker bak seg. Boka «Spøkelser» utkom på Grøndahl Dreyers forlag i 1998. Selv om den har vært på markedet en stund, og manuskriptet til oppfølgeren ifølge Per er levert forlaget, finner vi det på sin plass å omtale den. For Spøkelser grøsser du av - og det er ikke fordi boka er dårlig...

Per Ottesen presenterer et utvalg spøkelseshistorier fra vår egen samtid, så vel som fra riktig gamle dager. Og han gjør det i et språk som trekker leseren til seg. Det er nært og levende, jeg vil karakterisere teksten som «hørbar». Ottesen anvender dramaturgiske fortellergrep på en profesjonell måte for å levendegjøre de dokumentariske beretningene som danner basis i boka. Og han gjør det uten å bli overtydelig. Du kommer på en måte inn i disse historiene - som folk flest ganske sikkert vil betakke seg for å ta del i. Dyktig turnert og vinklet mot «folk flest». Så er da også historiene fortalt til Ottesen av folk flest; Ottesen samlet inn

spøkelseshistorier til NRK Nattradioen for noen år siden. Senere fikk han sitt eget program i Radio Tri på Vinstra, nettopp om spøkerier. I boka har Ottesen samlet noen av beretningene. Ifølge forfatteren selv er de fleste første generasjons overleveringer, det vil si at de er fortalt av personen, eller personene, som opplevde dem.

Et lite minus henger likevel ved boken: Avslutningsvis forsøker Ottesen seg på den noe håpløse oppgaven å analysere hva et spøkelse er. Det blir etter min oppfatning en flau forestilling, og et kapittel han kort og greit kunne spart seg.

Med «Spøkelser» har Ottesen lyktes som forteller. Her er troverdighet, koloritt, driv og spenst - heldig blandet i en sort gryte grøss.

Blir du ikke redd av denne bør du oppsøke psykolog for å finne tilbake til dine naturlige reaksjoner!

Per Ottesen
Spøkelser
Grøndahl og Dreyers Forlag 1998
Kroner 248,-

Per Ottesen har generøst nok latt oss få gjengi deler av boken - noe vi gjør med glede. Her kommer et knippe historier - spesielt utvalgt for å skremme deg.

Red.

RØSHEIM

Gjennom «arv og miljø» har jeg bestandig hatt sans for overnaturlige ting, men den virkelig store interessen kom gjennom mine egne opplevelser.

Det hele begynte da vi bygde hus her på Vinstra. Stedet har vi kalt Røsheim etter ei stor steinrøys som ligger øverst på tomten. Jeg hadde tatt unna en del jobber som jeg skulle gjøre selv for å fylle opp egenandelen av byggebudsjettet. Jeg malte, la en del gulvbelegg og la inn isolasjonen i skilleveggene. Jeg hadde full dags jobb, og vel så det, så mye av dette skjedde sent på kvelden og om natta. Vi har et hus med inngang fra kjelleren, og med trapp opp i hovedetasjen. I byggeperioden var ikke trappa på plass, så jeg hadde bare en noe gebrekkelig stige opp fra kjelleren til hovedetasjen.

Fra første kvelden, mener jeg å huske, hadde jeg besøk i kjelleren. Det kom inn en person, og han slo dører, snublet i malingsspann og hadde i det hele tatt store problemer der nede i kjelleren. Det var mye rot og rask der, og det var ikke lys enda. Jeg mente til å begynne med at det var folk som kom på besøk, så jeg var ute i stigen med en byggelampe slik at vedkommende skulle se å klatre opp. Men der var det aldri

noen som ville opp...

Da huset var ferdig, og familien flyttet inn, var gjesten i kjelleren egentlig allerede bare et artig minne og en god historie blant venner. Da begynte et barn plutselig å gå over stuegulvet. Vi hørte det aldri når vi satt i stua, men hvis vi satt nede i kjellerleiligheten hørte vi tydelig et barn trippe over stuegulvet. Alltid på skrå over gulvet fra ett hjørne til et annet. Min bror Thor, som bodde i kjelleren på den tida, og som nå og da var barnevakt for oss, fortalte at han mange ganger tok oppstilling i trappa når han hørte barnet gikk over gulvet, og mente at han skulle avsløre det hele med at det var våre barn som var oppe og gikk. Hver gang ble det bom; Barna sov søtt i sine senger!

Vi flyttet inn like før jul i 1971. Sommeren etter at vi flyttet inn traff jeg en såkalt synsk person. Han var vanligvis veldig skeptisk til å snakke med fremmede om sine evner, men denne gangen satte han seg ned og fortalte meg hvordan jeg hadde det.

Han fortalte meg mange ting, både om huset, eiendommen og ting som hadde hendt med bl.a. min far. Dette var ting han ikke hadde mulighet til å vite noe om, men faktum er at han visste mer enn meg om mange ting...

Til slutt snakket vi om «spøkelsene» i huset vårt. Han fortalte at våre spøkelses ikke var vanlige gjengangere, men at det var mer et ekko eller erindring om noe forferdelig som hadde hendt der i gamle dager. Han sa at det på dette stedet hadde brent ned et hus, og en familie hadde brent inne. Det var mor, far og en liten sønn. Jeg sa at det trodde jeg bare så passelig på, for jeg hadde ryddet tomten fra grunnen av, og jeg hadde ikke funnet noe som tydet på tidligere bebyggelse. Til det svarte han at jeg hadde ei stor steinrøys bak huset, og "det er ikke bare stein fra dyrking av jordene overfor deg i den"...

Jeg protesterte altså vilt på at det hadde vært noen bebyggelse der tidligere, men sent om høsten blåste det ned en stor furu bak huset. Under røttene av den fant jeg brent tømmer. Jeg tok unna en del av dette kullet for å få datert det, men av en eller annen mystisk grunn ble det borte for meg enda jeg la det unna på et trygt sted...

Den synske kunne ellers fortelle meg

at jeg neppe ville få se noe eller noen. Men han la til, at hvis jeg fikk se noe, ville jeg samtidig få en løsning på hvordan jeg skulle bli kvitt problemet. Jeg selv har ikke sett noe før nå i senere tid, og barneskrittene er nå borte. Som erstatning har vi fått en «person» som prøver å gå opp trappa fra kjelleren, men som aldri klarer mer enn 2-3 trinn. Vi antar at dette er kona i dramaet, for skrittene er ikke så tunge som de jeg opplevde under byggeperioden.

Da jeg laget det første utkastet til denne boka skrev jeg følgende: «Til dags dato har vi altså ikke sett noe, og vi hører det mer og mer sjelden, så jeg antar at mysteriet vil forsvinne av seg selv, noe jeg nesten beklager....»

Men så enkelt var det likevel ikke! I jula 1993 fikk jeg endelig et glimt av den kvinnen som vi antok var skyld i de mer forsiktige skritt i trappa.

Jeg hadde et ærende ute på gangen, og kastet et tilfeldig blick nedover trappa ned til 1. etasje. Dette er en vindeltrapp som snor seg 180 grader fra 1. til 2. etasje. Og der nede i svingen på trappa så jeg et lite øyeblikk en person. Hele framtoningen var litt diffus. Jeg fikk således ikke noe inntrykk av ansikt og slike detaljer. Jeg bare registrerte en person i normal høyde med langt lyst hår og en slags trøye og langt skjørt eller kjole. Føttene la jeg ikke merke til. De var vel skjult av skjørtet. Hele framtoningen var blass i fargen, dvs. at håret var lyst, ansiktet bare en utydelig hvit flekk, og klærne hadde bleke jordfarger. Jeg erindrer fargene mosegrønn og brun. Vanligvis skarpe nok farger, men i dette tilfelle liksom utvasket og blasse. Jeg mener at blusen eller trøya var grønn og skjørtet brunt. Over skuldrene hadde hun kastet et brunaktig sjal.

Det rare med observasjonen var at jeg ble ikke forskrekket en gang. Skikkelsen forsvant nesten med en gang, og jeg utførte ærendet mitt og gikk inn og fortalte kona hva jeg hadde sett. Deretter ble det ikke sagt mer om det hele. Det virket som vi begge aksepterte uten videre at dette ikke var noe å ta på vei for.

Som et interessant à propos til denne historia vil jeg fortelle om opplevelsen til en venninne som overnattet hos oss for noen år siden.

Hun lå og sov på en divan i stua, og våknet av at noe krafset henne i halsgropa og brystet. Hun våknet motstrebende og trodde nok det var katten som kom på besøk. Da hun slo opp øynene og våknet ordentlig, så hun en liten gutt som gikk bortover golvet og kikket på henne over skulderen. Han hadde noe hvitt i hendene. Hun omtaler dette hvite som en slags substans, men mener mer jordnært at det kan ha vært f.eks. en slags sutteklut. Gutten kunne være 4-5 år gammel. Han stilte seg opp ved brannmuren og så sørgmodig på henne. Han hadde hvit skjorte og blå kortbukser med seler. Han så på henne uten å si ett ord, og ble så borte. Vi vet ikke om dette skjedde før eller etter at vår venninne hadde hørt om barneskrittene. Hadde hun ikke hørt om dem før denne opplevelsen ville jo dette ha vært en spennende dokumentasjon.

Den synske personen jeg snakket med hadde altså sagt at jeg ville finne en måte å bli kvitt de som uroer oss i huset hvis jeg en gang fikk se noe. Noen slik løsning har jeg ikke funnet, og jeg er fortsatt heller ikke så sikker på om jeg er interessert i det!

Her i huset er det ellers litt urolig, noe som er uvanlig med relativt nye hus. Blant annet har jeg hatt besøk av folk som har kommet springende inn i stua fra ute, og som har stengt terrassedøra bak seg, uten at jeg har klart å finne dem! Om dette er medlemmer av den tidligere omtalte familien, vet jeg ikke.

Jeg har også opplevd å bli strøket over kinnet av en vennlig hånd jeg ikke har sett, og noen ganger er det en eller annen som roper navnet mitt høyt og tydelig. Jeg vet ikke hva dette er, men alt tyder på at jeg ikke er alene. Jeg fikk egentlig en «a-ha-opplevelse» av å lese det Margit Sandemo forteller om ledsagere. Det fikk liksom brikkene på plass, for dette hadde forvirret meg noe, men aldri skremt meg. Jeg snakker hele tida om meg selv i denne sammenhengen, for disse siste opplevelsene har jeg stort sett hatt mens jeg har vært alene hjemme.

Igen har det skjedd noe! Sist sommer så jeg kvinnen igjen. Denne gangen på mitt kontor i kjelleren. Det var på dagtid. I alle fall var det helt lyst ute. Jeg satt og skrev på datamaskinen da jeg plutselig kjente en stikkende følelse av at noen

stirret på meg. Jeg snudde meg og kikket over skulderen. I rommet bak meg så jeg silhuetten av en kvinne. Denne gangen så jeg ingen detaljer eller farger på klær, bare en lysende skikkelse som sto der, tilsynelatende med ansiktet mot meg. Jeg satt og så på henne i noen sekunder, og snudde meg så tilbake mot PC'en et øyeblikk. Da jeg snudde meg igjen, var hun borte. Ingen stor dramatik, og ingen store reaksjoner heller. Det er nesten hyggelig at hun fortsatt er der!

GJENGANGEREN

En ivrig bidragsyter til mitt radioprogram var Arvid Lagestuen. Han bor i Tverrbygda, en bygd som grenser mot det mer kjente Skåbu. En morgen da Arvid kom på jobb, fant han en av arbeidskameratene sine i svært dårlig forfatning. Mannen var blek og skjelve og virket helt utafør. Arvid spurte spontant om hva dette var. Var han syk eller hva var det som plaget ham? -Du ser jo så blek og tufts ut at jeg bare må spørre, sa han.

Kameratens svar var underlig: -Hadde jeg bare visst det så, sa han. -Men hvis du hadde opplevd det samme som det jeg var borti i går kveld, hadde du nok vært blek om nebbet du også.

Arvid ble selvfølgelig nysgjerrig over et slik svar, og ba mannen fortelle hva som hadde skjedd.

-Jeg ruslet meg en tur i går kveld før jeg skulle legge meg, og etter en stund ble jeg oppmerksom på en person som gikk et stykke foran meg på veien. Jeg var sikker på at jeg kjente ham, så jeg satte opp farten for å nå ham igjen. Jeg sa ingen ting, for jeg tenkte å overraske ham. Men gjett hvem som ble overrasket! Da jeg nådde igjen mannen og ville legge ene hånda bortpå skuldra hans for å hilse på ham, forsvant han som luft mellom fingrene på meg! Selvfølgelig skvatt jeg, og det ble ikke bedre da det gikk opp for meg at denne mannen hadde dødd for en stund siden. Det hadde jeg ikke tenkt over i min iver etter å nå ham igjen.

Mannen forsvant altså som en ånd i en fillehaug, og jeg bråsnudde og ville komme meg hjem så fort som mulig. Men da jeg snudde meg, sto han forsyne

meg der også! Han sto der rett foran meg, og vi stirret hverandre rett i ansiktet. Jeg vet ikke hva det var som gikk av meg, men plutselig fikk jeg en innskytelse at jeg skulle gå rett bort til ham, hvilket jeg gjorde. Da jeg sto der rett foran ham, ville jeg gripe ham i armen en gang til, og nok en gang forsvant han som luft mellom fingrene mine. Da ble jeg virkelig redd. Jeg skammer meg ikke over å tilstå at jeg gråt som et lite barn da jeg sprang hjemover det forreste jeg kunne, og du kan være sikker på at den veien går jeg aldri igjen alene, avsluttet han.

SVARTE OG HVITE DAMER

«Den hvite dame» i Murudalen. har etter hvert blitt relativt godt kjent her i Gudbrandsdalen. Bl.a. har hun vært omtalt i lokale aviser og også i radioen. Da jeg skulle begynne med min egen programpost i Radio Tri var det naturlig at jeg tok kontakt med et par av de personene som hadde stått fram og fortalt om et møte med denne damen. En av vitnene kunne da fortelle om flere som hadde møtt damen både i hvit- og svartkledd versjon, så materialet ble ganske fyldig etter hvert. Jeg nøyer meg her med å ta med to av historiene i UFO. Felles er at historiene er av nyere dato, dvs. fra 1980-tallet, og begge vitnene var ukjent med historiene som gikk om damen.

Det første møtet jeg skal fortelle om skjedde i månedsskiftet januar/februar 1986 da Kjetil og hans søskenbarn Bjørn skulle fyre opp i ovnen på en hytte der det var ventet gjester. De skulle kjøre dit med en snøscooter uten lys. Da de kom fra gårdsplassen og opp til hovedveien så Kjetil en hvitkledd kvinne som kom gående. Bjørn så det samme, og sparket Kjetil i sida og ropte at han måtte passe seg så han ikke kjørte på dama. Hun kom rett imot dem, slik at de måtte kaste scooteren til siden for ikke å treffe henne. De stoppet og snakket til henne, men hun svarte ikke på tiltale, og stod bare og stirret på dem. Det var vindstille, med tungt snøvær da dette skjedde. Damen

var helt hvitkledd, og hadde til og med hvite vanter og hvit hette.

Da karene ikke fikk noen respons fra den hvitkledd, kjørte de videre til hytta og fyrte opp i ovnen slik som planen var. Men de dro så tilbake til det stedet hvor de nesten hadde kjørt på den hvitkledd dama, for de var selvfølgelig nysgjerrige på hva dette var for en framtoning. Der fant de fortsatt gode spor etter snøscooteren, men det fantes ikke spor etter den hvitkledd dama de hadde sett!

Det hører med til historia at det var en tredje person som sto nede på gårdsplassen da de to karene kjørte av gårde. Han hadde sett at de hadde møtt dama oppe på hovedveien, og hadde et øyeblikk trodd at de kjørte henne ned fordi hun forsvant ut av syne for ham i det øyeblikket scooteren var oppe i veien.

Tore Skreden er relativt nær nabo av Kjetil. Han har også sett den hvitkledd dama. Men denne gangen så han henne på høsten, og hun var kledd på en annen måte.

Tore fortalte at han satt på traktoren og slo silo. Dette skjedde i månedsskiftet august/september 1988. Han arbeidet utover kvelden for å bli ferdig med slåtten, og når dette skjedde det var halvmørkt. Han kjørte opp langsmed en bekk, da han ble oppmerksom på at det kom en hvitkledd dame gående nedover på andre siden av bekken. Han festet seg ikke noe særlig ved detaljer, for han var opptatt av å fullføre jobben, og kjørte opp langs bekken til han hadde fullt lass. Da så han igjen dama lenger nede på den stien hun gikk - en gammel sti over noen hauger ved garden. Han spurte en liten gutt han hadde med seg på traktoren om han så dama og om han kjente henne, men svaret var negativt - gutten var ikke i stand til å se henne....

Oppe på garden var det en kvinne som kjørte unna høyllassene etter som de kom inn. Hun hadde heller ikke sett den hvitklede dama selv om avstanden mellom henne og stien der den hvitkledd hadde gått var knappe 50 meter!

Tore sier at han at han ikke så noen detaljer så som hår/hårlengde, ansikt eller annet.

Vi ønsker UFO-Norges nye feltforskere velkommen!

Disse er utvalgt blant en rekke utmerkede kandidater til å utføre den viktige jobben det er å etterforske mulige UFO-observasjoner og landinger landet rundt. Klipp gjerne ut listen og heng den opp på korktavla, kjøleskapet eller et annet egnet sted der du lett ser den.

Ser du en UFO, kan du ringe den feltforskeren som bor nærmest deg!

Bråten, Jan K
Ø. Fjellvang 1
3159 Melsomvik
33 33 88 04 privat
Mobil 901-24244
jan.kenneth@radio-tbg.no
Avdeling Øst

Gulbrandsen, Erik
Sandviksvn. 85
1363 Høvik
67 54 03 26 privat
Mobil 918-08253/930-20215
21 01 28 73 dir jobb/21 00 00 00 (sbord)
egulbra@online.no
Avdeling Øst

Ladehaug, Svein
Nybovn. 1
2870 Dokka
61 11 02 06 privat
61 11 61 29 jobb
sladehau@online.no
Avdeling Øst

Liaskar, Jermund
Liaskar
6100 Volda
70 07 66 23 privat
jermund.liaskar@c2i.net
Avdeling Vest

Narendran, Arul
Nordåsvn. 150
1251 Oslo
22 75 32 68 privat
22 85 42 83 jobb
Mobil 952-21314
arul@online.no
Avdeling Øst

Odden, Johnny T.
Ravnøveien 1
Storevahr
3160 Stokke
33 33 77 65 privat
Mobil 971-75935
Bruker Jan K Bråtens e-post-adresse
Avdeling Øst

Sæbjørnsen, Ottar
Øverlandsv. 29 6
416 Molde
71 25 21 13 privat
928-81323 jobb
Mobil 926-01149
Avdeling Vest

Søvik, Harald
Kitterødsv. 28
1712 Grålum
69 14 01 07 privat
69 13 96 85 (natt)
Mobil 924-54291/970-23745
harsovik@ekstra.cybercity.no
Avdeling Øst

Vestby, Ole-Morten
Postboks 90
1745 Skjeberg
69 16 83 07 privat
Mobil 970-76610
ovestby@online.no
Avdeling Øst

Vikås, Bjørn
Hauganv. 19
7563 Malvik
73 97 84 03 privat
72 56 31 03 jobb
Mobil 930-35713
bjorn.vikaas@c2i.net
Avdeling Midt-Norge

Viset, Magne
Holmset
7750 Namdalseid
74 27 87 26 privat
Midt-Norge

EKSEMPLER PÅ MAKT

Gjør som de nye feltforskerne - vis initiativ. Vi trenger flere medhjelpere, ikke minst her i redaksjonen.

Er du super i norsk, kan du få:
LESE KORREKTUR
REDIGERE ARTIKLER
SKRIVE ARTIKLER

har du talent for å tegne, kan du få
ILLUSTRERE ARTIKLER

Er du en røver på:
PHOTOSHOP
PAGEMAKER
ILLUSTRATOR

...kan du få designe lekre sider etter eget hode, og brette om bladet

...helt uten lønn!

Ring 32 12 94 74, spør etter Morten.
E-post: redaktor@ufo.no

Ta kontakt i dag!

STOFF MOTTAS!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskrive ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør vanligvis holde en lengde på ca. 1000 ord, tilsvarende omlag 2 A4 sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket, vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller via e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorarer kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse, merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes, returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

VIL DU BLI MILLIONÆR?

TIPS SOM FØRER TIL EN REPORTASJE HONORERES MED FEM FLAXLODD!!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:

Per Ottesen
Byreveien 95
2640 Vinstra

Stoffinnlevering via e-post:

ufoper@ufo.no
redaktor@ufo.no
Tlf. redaksjon: 32 12 94 74 - spør etter Morten

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Nordlysveien 4c

3113 Tønsberg

E-post: frank.lie@ufo.no

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement når du har vervet 5 abonnenter!

UFO-NORGES STØTTEFOND

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-NORGE er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes pga. dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at mange svært interesserte abonnenter- og andre - ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-NORGE selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på, er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES STØTTEFOND.

Merk talongen STØTTEFONDET

Benytt bankgirokonto: 2470 17 28854

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

STØTT PROSJEKT HESSDALEN OG DRIFTEN AV DEN AUTOMATISKE MÅLESTASJONEN!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til driften av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører endel utgifter - og prosjektets kasse er igjen ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag - stort eller lite - til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

PROSJEKT HESSDALEN

v/ Erling P. Strand

Bukholmveien

Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

PÅ FORHÅND TAKK

ANNONSER

Informasjon/bestilling

Hans Petter Blaafladt

Opplandsgt. 2

0657 Oslo

Telefon: 91 71 63 71

E-post innlevering ann.matr.:

redaktor@ufo.no

ANNONSEPRISER 2000

Bakside 4/f. kr. 5.000,-

Sort/hvitt:

1/1 side kr. 3.000,-

1/2 side kr. 2.000,-

1/3 side kr. 1.750,-

1/4 side kr. 1.500,-

Alle priser er oppgitt eks. mva.

TEKNISKE DATA

Utgiver:

UFO-Norge

Postboks 124

3163 Borgheim

Tlf: 33 38 65 00

Opplag: 1300

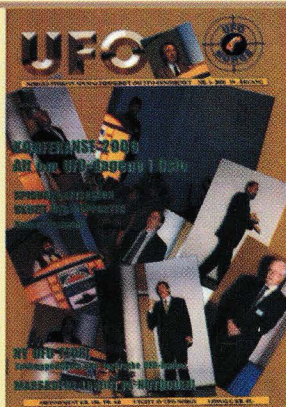
Format: A4 (210 x 297 mm)

Satsflate: 174 x 254 mm

Spaltebredde: 55 mm

Distribusjon:

C-blad til abonnenter

UFO utgis av foreningen UFO-Norge. Tidsskriftet fylte 19 år ved millenniumskiftet. Hittil har UFO bare vært å få i abonnement. Nå planlegger vi å lansere bladet for løssalg. I den forbindelse åpner utgiveren for kommersielle annonser i tidsskriftet. Introduksjonen på det åpne markedet skal skje i løpet av våren neste år.

Bladet tar ikke bare for seg uidentifiserte flyvende objekter. Mellom 30 og 40 prosent av innholdet omhandler ulike paranormale fenomener. Våre lesere er voksne, etablerte og åpne for andre sannheter enn de vedtatte. Etter våre undersøkelser å dømme er yrker innen luftfart, teknikk og data godt representert i lesermassen.

Det økonomiske overskuddet fra bladvirksomheten går til driften av foreningen. Ingen av skribentene får betalt for artiklene. De som er engasjert i bladet er erfarne skribenter, forfattere og UFO-eksperter med internasjonalt ry. UFO-Norge blir konsultert av aviser, radio og TV i UFO-spørsmål. Jeg er stolt over å kunne si at vi har Norges fremste eksperter på sine felt som medarbeidere i bladet.

Ansvarlig redaktør

Morten Løken Kværnstrøm

UFO-Norge

UFO-Norge er en landsomfattende organisasjon som arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, foruten å gi informasjon til abonnentene og offentligheten.

Organisasjonen tilstreber vitenskapelige metoder i sin forskning. UFO-Norge ble stiftet i 1973, da under navnet Norsk UFO-Center Kontakt Odd-GunnarRøed

Tlf: 33 38 65 00

E-post: odd.gunnarroed@ufo.no

Ansvarlig redaktør for tidsskriftet:

Morten L. Kværnstrøm.

Tlf: 32 12 94 74

E-post: redaktor@ufo.no

UTGIVELSESPLAN

Fra medio 2000

Nr 2/00 1. juli

Nr 3/00 1. oktober

Nr 4/00 20. desember

Nr 1/01 1. april

Innleveringsfrist
annonsemateriell:

Nr 3/00 7. september

Nr 4/00 29. november

Nr 1/01 7. mars